

Strident sulemenită, Puterea a ieșit la agățat prin Europa

Seria a V-a, Numărul 20
16 PAGINI - 150 LEI

Săptămâna 9 - 15 februarie
Director : RADU VASILE

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

În numărul 6 din Ianuarie 1994, săptămânalul francez PARIS MATCH consacră prezentării României nu mai puțin de 24 (douăzeci și patru) de pagini! Bogat ilustrate cu fotografii policrome, reprezentându-l pe președintele țării, pe președintele Camerei Deputaților, pe primul-ministru, pe guvernatorul Băncii Naționale, șapte membri ai guvernului și douăzeci și unu de patroni, cele douăzeci și patru de pagini revarsă atâtea apologete și prost gust, încât am mari îndoieli că a existat un singur cititor francez care să fi avut răbdarea să le parcurgă pe toate. Și totuși, pentru publicarea lor Guvernul Român a plătit, din banii noștri, ai contribuabililor, suma de 4.044.000 Fr. Să mai spună cineva că suntem săraci! În același săptămânal francez au mai angajat și alte țări câte o pagină, două de publicitate plătită, ba, cu câteva luni în urmă, Emiratele Arabe Unite au îndrăznit să rupă din solidul lor buget suma necesară pentru plata a 6 (șase) pagini publicitare. Guvernul Român s-a dovedit însă mai fudul, căci de, obrazul subțire cu chelțulă se ține! Și apoi ar fi fost imposibil ca în mai puțin de 24 de pagini să poată fi prezentate toate mărețele realizări obținute de actuala Putere de la instalarea ei la conducere și până în prezent. Ca român am avut curiozitatea și răbdarea necesare parcurgerii celor 24 de pagini publicitare scump plătite. O adevărată caznă să fii nevoit să citești textele în care se vorbește despre "stabilitatea democrației" din România, despre "progresul economic", despre "comorile industriei românești", ca să nu mai vorbim că din debut te izbește zâmbetul prezidențial, care pe cititorul francez de rând are darul să-l îngrețoșeze și să-l facă să treacă iute peste următoarele pagini. În cea mai bună tradiție a epocii de aur se face o prezentare istorică a țării noastre, pornindu-se de la strămoșul Traian, trecând și pe la... Dracula și ajungând la "revoluția populară". S-a considerat că ar fi cazul să li se reamintească francezilor și de trecutele mineriade care "au deservit România pe plan internațional". S-a omis a se spune pe cine au servit ele, cine le-a organizat și cine le-a condus. Acestea sunt amănuntele care se pare că nu prezintă vreun interes pentru eventualii cititori.

Și fiindcă tot a plătit atâtea bănet, Guvernul României a considerat că este și cazul și momentul și locul să trezească la realitate posturile de televiziune occidentale care "își limitează investigațiile la orfelinate, în loc să se intereseze de reușitele economiei românești". Umorul românesc nu putea lipsi nici ei așa că sunt prezentate numeroase și fructuoase colaborări cu firma Renault, cea care a anunțat în mod public, chiar în presa franceză, că a abandonat definitiv România! Și pentru că la noi totul se face la vedere, Puterea neavând nimic de ascuns, cititorul francez este pus la curent și cu veniturile președintelui Ilescu: 293.600 lei lunar. Pentru a se evita totuși compătimiterea săracului președinte al României s-a luat în calcul raportul de 700 de lei pentru un dolar american, ceea ce ar însemna cam 2500 Fr. Dacă s-ar fi făcut un calcul pornind de la raportul real leu-dolar, ar fi rezultat că venitul lunar al președintelui nostru este atât

de mic încât ar trebui deschise liste de subscripție pentru ajutorarea lui.

Dacă în loc de 24 de pagini publicitare Guvernul Român ar fi angajat să zicem 25, s-ar fi putut ca într-o pagină să se amintească și despre existența opoziției democratice și despre milioanele de țărani care așteaptă să-și redobândească pământurile ce le-au fost confiscate de comuniști și despre corupția generalizată în sferile cele mai înalte ale puterii și despre abjecta politică de restaurare a vechilor activiști, securiști și structuri ale defunctului regim și despre pauperizarea continuă a populației aflate dincolo de pragul săraciei și despre îndârjirea cu care se obstrucționează reforma și despre multe, multe alte realități

românești. Sunt de abord că nu așa trebuie să se prezinte imaginea României în lume, dar nu pot să nu mă întreb dacă cei care au angajat această acțiune propagandistică de proporții au gândit în mod serios că ea poate avea vreă eficiență? Este greu să-i înșeli pe occidentali prin acțiuni propagandistice. Pe ei îi interesează realitățile palpabile, posibilitățile reale de a face afaceri în România și de a realiza profituri. Atâtea timp însă cât percepția lor este că la conducerea statului român se află un fost activist comunist, care a regroupat în jurul său toată crema fostului regim, sunt slabe speranțe că investitorii străini serioși se vor înghesui la porțile României. Președintele Ilescu își pregătește vizita

oficială pe care urmează să o facă în Franța și, conform obiceiului, a trecut la vopsirea fațadei în speranța ameliorării imaginii domniei sale în străinătate.

Despre entuziasmul cu care a fost primit de poporul francez, despre felul în care personalitățile oficiale cu care s-a întâlnit au fost copleșite de ilustra sa personalitate și, eventual, despre cei câțiva români trădători de țară care au manifestat gălăgios împotriva președintelui tuturor românilor, vom afla cu siguranță din transmisiile televizate ale gîngășei Rodica Becleanu. Care apoi își va clăti gura cu apă de trandafiri.

Mircea Vlăd

Rogo94

Maxima săptămânii: "Dacă îți pierzi banii, nu pierzi nimic; dacă îți pierzi răbdarea, pierzi mult; dacă îți pierzi onoarea, pierzi tot" (proverb englez)

Efemeride

În intervalul acesta, pe 12 februarie, îl pomenim pe Sfântul Meletie, care a fost patriarhul Antiohiei. În vremea aceea, ortodoxia se confrunța cu arianismul, o erezie ce prinsese rădăcini în răsăritul Imperiului Bizantin. Sfântul Meletie a știut, prin darul convingerii, prin blândețe și prin manevre dibace, să-i readucă pe eretici în matca dreptei credințe. De aceea, împăratul Teodosie I-a dat cinstirea de a conduce întrunirile Conciliului Ecumenic de la Constantinopol, care s-a ținut în anul 381. Hotărârile care s-au luat atunci sunt valabile și azi pentru Biserică.

- 9.02.1934: La Atena este semnată "Înțelegerea Balcanică" între România, Iugoslavia, Turcia și Grecia, prin care erau recunoscute și garantate frontierele țărilor balcanice.
- 10.02.1991: Marele om de cultură Petru Creția, oponent al regimului neocomunist, este atecat și bătut crunt de indivizi rămași până astăzi neidentificați.
- 11.02.1631: Duca Vodă, care era domnitorul Moldovei, este numit hatman al Ucrainei.
- 13.02.1919: Apare la București revista "Cronica", sub îndrumarea lui Tudor Arghezi și Gala Galaction.
- 19.02.1859: Are loc, la Paris, întâlnirea dintre Vasile Alecsandri - trimisul special al lui A.L.I. Cuza, și Napoleon al III-lea, împăratul Franței, care primise sprijinul său pentru recunoașterea Unirii Principatelor.
- 14.02.1838: Are loc, la București, inaugurarea Ateneului Român.
- 15.02.1830: S-a născut, la Craiova, Titu Maiorescu, fondatorul cenaclului Junimea și al revistei "Convorbiri Literare", personalitate politică de primă mărime.

Dr. Mihnea Dragomir

Vasile Alecsandri în vara anului 1884 la "Băile Mehadia"

9-15 februarie (Făurar)

Dreptatea

Secretar general de redacție:
MIRCEA VLAD

Șefi de departament:
DĂN BANICA: informații
OVIDIU PATRĂȘCANU: polițic
ȘTEFAN CALIGA: internațional
IOAN FRÂNCU: sport

Fotoreporter: PETER GHEORGHE
Grafică și machetare:
IOANA BERCIU

Secretariat:
MIHAELA MANOLACHE
Financiar-contabilitate:
ECATERINA BUCA

Juridic:
GHEORGHE POPESCU
Departament publicitate și marketing:
MARIA CAPĂȚANA
Documentare:
CONSTANTIN CEACU
Ofițeri:
GHEORGHE DUMITRU,
LIVIU DOBREANU
Curier:
LUMINITA DAMIAN

Correspondenți speciali:
SUA: SILVIA DUTCHEVICI
SUA și Canada:
ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL
Geneva, München:
STELIAN IONESCU

Tuttingen:
RADU PĂTRĂLAGEANU
Correspondenți teritoriale:
SORIN GRECU - Cluj
VIRGIL COSMA - Iași
RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara
NICU VRANCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Brașov
MALIN DUMITRIU - Alba
VASILE VASILCA - Alba
IONEL BOTEA - Caraș-Severin
FLAVIUS BREZEANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAIL ENCIU - Sîrbia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
ADRIAN SIMIANU - Argeș
DIANA MUNTEANU - Prahova
CATALIN POPESCU - Prahova
MIHAIL BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiș
VICTOR PIETREANU - Teșorman
FLORIN CUCUREZEANU - Teșorman

IOAN GAVRILĂ - Tulcea
NICU DAN GRIG - Bihor
Redacția și administrația
Calea Victoriei nr. 133, et. 2
Tel. 650 41 25
Fax. 650 64 44
70 179 - București - sector 1
Cont virament nr. 4510501106
B.C.R. filiala S.M.B.

Tehnoredactare
computerizată:
Ri-Info
Team

Șefi tură calculator:
Aurel Neagu,
Eliza Lupașcu

Tipar executat de tipografia:

România liberă

Numitul DOBONDI ION, cu domiciliul necunoscut, este chemat în instanță în procesul de adopție a minorei DOBONDI IONELA, la data de 28.02.1994 la Tribunalul Municipiului București, secția III civilă, camera 2. Completul 3, ora 8.30. În caz de neapareare se judecă în lipsă.

Organizația P.N.T.C.D. sector 5 anunță pe membrii săi că marți, 15 febr. 1994, orele 17, va avea loc ședința de comitet, iar la data de 22 febr. 1994, orele 17, va avea loc adunarea generală pe luna februarie a organizației P.N.T.C.D. sector 5. Menționăm că la adunarea generală va conferența domnul primvicepreședinte ION DIACONESCU.

Anunț

Amintim cititorilor ziarului nostru că se pot abona pe anul 1994, achitând contravaloarea numerelor astfel: 680 lei (4 ex. x 150 + 20 lei spezele postale); 2 210 lei pentru 3 luni (13 ex. x 150 lei + 260 lei spezele postale); 4 420 lei pentru 6 luni; 8 840 lei pentru 12 luni.
Plata abonamentelor se face până la 25 ale lunii la redacția "Dreptății" din Calea Victoriei 133, sect. 1, București, completându-se couponul de abonament din publicație și restituindu-l redacției noastre cu plata contravalorilor de mai sus sau la oficiile postale locale, având numărul din catalog: 2129/94.

Cititorii întreabă, medicul răspunde

- ☒ Domnului Toma Ștefan de 60 de ani, din sectorul 2, București, suferind de cardiopatie ischemică în formă incipientă și bronhopneumonie cronică obstructivă, vă recomandăm să pufiiți la noi să vă facem o rețetă compensată 75% cu miofilin, din care să luați 4 pe zi și nitropector din care să luați 2 pe zi.
- ☒ Doamna I.V. de 38 de ani, din Constanța, ne roagă să-i facilităm o internare într-o clinică de ortopedie, pentru o intervenție (de fapt o intervenție), pentru o afecțiune osoasă cu tulburări funcționale, după o fractură veche de femur. Vă recomandăm să veniți dimineața la noi să vă facem biletul de internare recomandându-vă spitalul Colentina, secția de ortopedie, condusă de eminentul ortoped, prof. Dr. Andrei Fărca. Aduceți cu dvs. biletul de identitate și o adeverință de salariată de la locul de muncă.
- ☒ Soții Aliea Constantin și Aliea Elena din sectorul 6 București: vă recomandăm o cură balneară în stațiunea Amara. De asemenea mulțumim domnului Aliea, vechiul țărânist și prieten, pentru numărul din Dreptatea din 1946 cu listele pentru Camera și îl asigurăm că în cel mai scurt timp îl vom fotografia și vom găsi o modalitate să apară în ziarul nostru.
- ☒ Domnului Ion Marinache, fostul șef PNT al sectorului 4, în 1946, îi urăm

multă sănătate și grabnică însănătoșire. La urările noastre se alătură foarte mulți apropiați nouă din PNT.

- ☒ Domnul Dumitru Zamfir de 63 de ani din sectorul 1 este așteptat să-și ridice rețeta de Trisilicam, vitamina E, forte, Mecopar. Le găsiți la farmacia Diana. În loc de Mecopar puteți lua și Hepatrar; este același lucru. Succes la tratament și vă așteptăm la consult după 10-15 zile.

- ☒ Pentru Domnul Broască Ion de 54 de ani, nevazător, suferind de spondiloză cervico-dorso-lombară, vă recomandăm să veniți (cum puteți, însoțit) la noi să vă internăm într-o clinică de specialitate (de exemplu la centrul metodologic de hematologie).

- ☒ Așteptăm pe Doamna Nina Cristescu din sectorul 6 să facă la noi tratamentul injectabil. Avem seringi de unică folosință, fără să ne lipsească vreo dată.

- ☒ Doamnei M.C. din sectorul 1 București îi recomandăm pentru hipertensiune arterială și durerile de coapsă, stângă, să mai slăbească (neapărat) 4-5 kg, prin regim alimentar. Urmați în continuare tratamentul prescris, faceți multă mișcare (mers pe jos) și fiți mai puțin nervoasă. Luați 1-2 tablete pe zi de Anxilan.

Dr. George Calalb

Poșta redacției

- ☒ Aurel Soare (Tr. Severin): Vă rugăm să mai aveți puțină răbdare. Cazul este într-adevăr complicat. Vom da în curând curs dorinței dv.
- ☒ Ioan V. Dinu (București): Am reținut recomandarea dv. și vom ține seama de ea. Aceasta mai ales că vine în întâmpinarea intențiilor noastre. Într-adevăr, tineretul trebuie încurajat. Vă mulțumim.
- ☒ Filiala Dolj a Ligii veteranilor de război: Textul pe care ni l-ați trimis nu intră în vederile noastre, ci mai degrabă al PRM-ului. Ceea ce propunem dv. seamănă mai curând cu o lovitură de stat militară sau cu regimul dictatorial lui

Sylla. Numai că Roma din vremea teribilului general nu era nici de departe în halul în care am ajuns noi.

- ☒ Dumitru Andronache (satul Rediu, jud. Iași): Sunteți un produs perfect al regimului comunist. Din toate punctele de vedere: moral, cultural și chiar religios. Gramatica de care vă slujiți este cu mult mai rudimentară decât a unui semianalfabet. În aceste condiții, ar fi zadarnică încercarea să vă explice cineva cum este mai bine să trăim: cu rege sau fără? Deplâng sincer și mă indignez de starea de confuzie și înrăire în care a putut fi adus un semen al meu de către regimul comunist. (B.Dan)

CUPON DE ABONAMENT
Dreptatea

Guvernul trebuie să-și asume întreaga responsabilitate pentru consecințele înțelegerii încheiate cu FMI

La conferința de presă de luni a PNȚCD, dl prim-vicepreședinte **Ion Diaconescu**, referindu-se la scrisoarea trimisă de către PDSR partidelor din CD prin care le invită la dialog, a apreciat că această invitație nu este decât un gest pur formal, din moment ce s-a ajuns deja la înțelegerea celor 5.

- In ce privește declarațiile președintelui Snegur, dl Diaconescu a apreciat că aceste manifestări, care din păcate se regăsesc la unele persoane din Basarabia, nu sunt decât rezultatul falsului pe care l-a exercitat atât amar de vreme ocupația rusească. Această manifestare nu este de altfel decât un reziduu al mentalităților comuniste.
- In completare, dl **Valentin Gabrielescu** a criticat atitudinea de muțenie a guvernului și a președintelui față de această problemă, care este a **României**.
- Dl profesor **Gabriel Tepelea** a făcut o analiză a amendamentelor PDSR la Legea organizării societății naționale de radio și televiziune pe care le-a apreciat ca fiind o nouă lege, calificându-le de neacceptat prin reaua voință pe care o trădează. Varianta pe care o propun amendamentele PDSR este o formă bizară de cenzură.
- Dl senator **Radu Vasile**, purtătorul de cuvânt al PNȚCD, s-a referit la unele aspecte legate de discutarea în Parlament a textului Memorandumului încheiat cu FMI.
- Parlamentul ar trebui să discute bugetul pe marginea acestui text numai în relație cu bugetul. Or, acest instrument lipsește. De aceea PNȚCD își exprimă mari rezerve față de posibilitatea de a fi realizate prevederile cuprinse în acest text până în iunie 1994. Guvernul trebuie să-și asume întreaga răspundere a încheierii acestui act. (D. Bănică)

Academicianului Caius Iacob

Învățământul românesc i-a fost dat ca, în anumite perioade de timp, să fie marcat de prezența în rândurile sale a unor personalități care, prin gândirea și activitatea lor, au creat și fundamentat noi teorii, și au contribuit la deschiderea de noi direcții în munca de cercetare științifică.

Una dintre aceste personalități a fost academicianul **CAIUS IACOB**, de la a cărui trecere în eternitate s-au împlinit 2 ani la 6 februarie a.c.

Acad. Caius Iacob a fost om de știință și profesor de mare valoare la Universitatea din București, unde a format zeci de generații de specialiști.

Ca om de știință, Acad. Caius Iacob, a adus contribuții în domeniile mecanicii fluidelor, analizei matematice, preocupându-se în special de mișcările plane ale fluidelor incompresibile, de mișcările la mari viteze subsonice și supersonice, precum și de probleme la limită în teoria potențialului. Prin exemplul său de înalt profesionalism, de înaltă ținută morală și de înalt patriotism, Acad. Caius Iacob a marcat o etapă importantă în dezvoltarea învățământului universitar românesc, a creat o școală ai cărei discipoli - mulți dintre aceștia oameni de știință cunoscuți și recunoscuți - vor duce mai departe opera sa dându-i noi dimensiuni și noi valențe, el rămânând, pentru o perioadă a cărei lungime în timp va fi greu de determinat, un punct de referință, dar și creatorul unui drum ce merită a fi urmat.

Acad. Caius Iacob a fost un bun creștin și un bun român.

Cu aceste calități morale nu putea să

rămână în afara preocupărilor și marilor frământări sociale pentru o viață mai bună, mai dreaptă și mai demnă a poporului român și, ca atare, a ales, cum era și firesc, ca mediu și teren pentru înfăptuirea acestor idealuri, rândurile Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat. A fost unul dintre membrii marcanți ai PNȚCD.

Acad. Caius Iacob a reprezentat cu cinste PNȚCD, în calitate de Senator în Parlamentul României postdecembriste.

Cu aceste gânduri și cu această scurtă evocare, ne plecăm frunțile în fața memoriei sale și îi aducem un pios omagiu.

IOAN D. OPREAN

Prin grija Departamentului de studii al PNȚCD, sâmbătă 5 februarie s-a dezvelit o placă comemorativă cu prilejul împlinirii a doi ani de la trecerea din această lume a celui care a fost academicianul **Caius Iacob**, distins matematician și fruntaș al PNȚCD,

senator în primul parlament ales după căderea comunismului. Cei care au ținut să și-l amintească s-au întrunit în sediul Facultății de drept, unde l-au comemorat, prezenți fiind domnul prim-vicepreședinte PNȚCD, dl **Ion Diaconescu**, academicianul **Gabriel Tepelea**, deputat PNȚCD, acad. **Lazar Dragoș**, fost învățăcel al lui Caius Iacob, acad. **Constantinescu**, președintele Academiei Române, studentul în matematici **Marius Bostan**, președintele Organizației de tineret a PNȚCD, prof. univ. **Ioan Oprean**, prof. univ. **Oprică** și dl **Julian Crețu**, viceprimarul Capitalei. Toți vorbitorii au evidențiat aspecte ale personalității celui ce a fost Caius Iacob: marea sa evlavie, meritele științifice care l-au făcut renumit și pe alte meridiane, deosebita sa iubire de neam și de dreptate. Dezvelirea plăcii comemorative a fost precedată de o slujbă de pomenire, ținută de un sobor de preoți. A fost pomenirea creștinească a unui om de merit al neamului românesc. (B. Dan)

Ne-a părăsit ilustrul cărturar Marin Bucur

Duminică 6 februarie, a părăsit această lume scriitorul și istoricul literar **Marin Bucur**.

Născut pe 12 decembrie 1929, în comuna Podu Rizii, jud. Dâmbovița, a urmat liceul "Enăchifa Văcărescu" din Târgoviște și cursurile Facultății de filologie din București, pe care le-a absolvit în anul 1953. S-a remarcat încă din studenție, fiind angajat de G. Călinescu la Institutul de literatură, înainte de terminarea facultății. A desfășurat o strălucită activitate fiind redactor la "Lucaefărul" și publicând în mai multe reviste de cultură. A dat tiparului remarcabile studii despre Densușianu, Rosetti, Caragiale. Ca editor, s-a remarcat ca îngrijitor al colecției "Caietelor Eminescu". De asemenea, și-a exersat talentul și în proză ("Zi de vară până-n seară" și "La apa Vârlanului"). După revoluția din 1989, și-a pus condeiul în slujba presei democratice, angajându-se cu dăruire în paginile "Dreptății" și ale "Cotidianului". Sufletele delicat și însetat de dreptate, pe care i l-a cunoscut cei apropiați își va primi răsplata binemeritată. Dumnezeu să-l aibe în grija Sa!

"DREPTATEA"

Medicii își iau în serios misiunea

Un mare număr de medici s-au reunit la sediul PNȚCD din Bd. Carol nr. 34, într-o sală ce s-a dovedit cu totul neîncăpătoare - pentru a definitiva forma organizatorică în care își vor duce în viitor activitatea, spre dezvoltarea și consolidarea sănătății în România și onorarea misiunii discipolilor lui Esculap.

Prin vot a fost ales Consiliul de Conducere al **Convenției Medicilor Democrați**, compus din 21 de membri, având drept președinte pe doctorul **Calab Gheorghe** și patru vicepreședinți: dr. N. Constantinescu, I. Bruckner, Mircea Dragomir și Gh. Jovin. Consiliul se va reuni la fiecare două săptămâni pentru a stabili căile și mijloacele de îndeplinire cât mai grabnică a primelor două obiective fixate. Ele sunt privatizarea totală a profesiunii de medic și asamblarea unui sistem de asigurări sociale care să garanteze oricărui cetățean o asistență medicală promptă și de calitate. (I.F.)

Donație

Grupul parlamentar PNȚCD și PER din Camera Deputaților a depus suma de 337 000 lei pentru repararea **ATHENEULUI ROMÂN**. Cu ajutorul lui Dumnezeu sperăm să mai putem ajuta, după puterile noastre, restaurarea acestui simbol al Bucureștiului și al spiritualității românești.

Comemorare

Aducem la cunoștință rudelor și prietenilor comemorarea de doi ani de la stingerea din viață a celui care a fost **HORATIU COMANICIU**. Rugăm pe bunul Dumnezeu să-i dăruiască fericirea veșnică. Requiemul se va oficia la Catedrala Romano-Catolică "Sf. Iosif" din București în ziua de 3 martie 1994 la orele 8. ISABELLE, MERCEDES, GELU.

Anunț

Momciu Fănică, născut la 13 mai 1968 cu ultimul domiciliu str. Galați Bl. C, Ap. 61, Brăila, este chemat la Judecătoria Brăila pentru ziua de 25.02.1994 orele 8, în calitate de pârât în proces de divorț cu Momciu Cornelia. În caz de neapareare se judecă în lipsă.

Intervenție necesară

Domnul președinte, doamnelor și domnilor senatori,

Am susținut deseori și-mi exprim și acum convingerea că poporul român nu are vocația urii și a răzbumării și nici a trădării și delatunții. Mai mult decât atât, el a stigmatizat, de-

a lungul istoriei noastre contemporane, teroarea, violența, asasinatul politic, indiferent de cei care le-au comis. Acest popor a avut și are în schimb vocația dreptății și adevărului.

În acest context, trebuie explicată și atitudinea supraviețuitorilor temnițelor și lagarelor de exterminare comuniste. Ei puteau, în zilele de după 22 Decembrie 1989, să se răzbune sângeros pe oameni ca Drăghici și Nicolschi. Nu numai că n-au făcut-o, dar astăzi, după mai bine de 4 ani de la revoluție, nu se cunoaște un caz de agresiune măcar verbală a vreunui dintre călăii lor.

În spiritul acestor idei de adevăr și dreptate am depus însă, la 2 septembrie 1991, denunțul penal prin care ceream să fie judecați cei vinovați de crime contra umanității și violente ieșite din comun, departe de ideea de răzbumare și fără să ne intereseze aspectul punitiv.

A urmat un an de stăruințe și timp pierdut pe lângă Procuratura Generală și Ministerul Justiției, pentru că dacă posesorii arhivelor securității n-au pus la dispoziție probatoriul necesar, nu s-a putut materializa nimic.

În toată această perioadă, s-a dus o adevărată campanie de mediatizare tendențioasă. S-au confundat instituții întregi și chiar cele 3 milioane de membri de partid cu cele câteva sute de criminali odiosi care erau nominalizați în denunțul nostru penal.

Într-un fel sau altul, acțiunea a fost immormântată. Se încerca astfel să nu se afle adevărul. Versiunea care se pune deja în circulație este că n-au existat zeci de mii de asasinate politice, nici închisori și lagăre de exterminare și nici gropi comune. Se urmărește ca mâine, generațiile tinere să afle cât de umanitar a fost comunismul aici, la noi, și ce rol creștinesc a avut securitatea.

Recent, fiind de același context, am inițiat - și dumneavoastră ați votat - moțiunea privind deconspirarea foștilor informatori. Urmează discutarea proiectului de lege respectiv.

Toate aceste acțiuni fin de acea deconspirare a securității, cu crimele, metodele și mijloacele sale, deconspirare atât de necesară pentru aflarea adevărului, atât cel din trecut, cât și de după 22 Decembrie 1989.

Iată însă că președinte al unei comisii senatoriale, fiind și inițiatorul unei legi, un alt președinte coleg, interzice unor funcționari ai SRI-ului să se prezinte la unele audieri pentru a completa câteva detalii privind foștii informatori. Să înțeleg că solicitând date despre un turnător prăpădit sau despre modul în care odioasa securitate politică îi remunera, recruta etc. prejudiciează siguranța națională? Sau că președintele comisiei și respectiv, SRI-ul, din indicații superioare îi apără pe acești delatori pentru că au nevoie de ei, folosindu-i și astăzi, infiltrați peste tot și în

special în anumite partide și asociații spre a ști cum gândește politic și ce vorbesc membrii acestor grupuri? Dlor senatori.

Dacă la toate acestea mai adăugăm și ceea ce se întâmplă și în alte țări postcomuniste - vezi demiterea ministrului de interne din Bielorusia - putem înțelege că nimic nu este întâmplător.

Ma tem că, mergând astfel vom vedea cum din dezastrul economic și moral în care se află țara vor renaste, cu pretenția de salvatoare, curente totalitariste de stânga și poate de dreapta.

De altfel, primim la Comisie scrisori ce poartă ca emblemă sececa și ciocanul și în care Senatul și cetățenii acestei țări sunt amenințați în mod direct cu "terorismul roșu".

Iată de ce l-aș ruga pe colegul senator care răspunde de SRI, ca în contextul Legii 51/1991, art. 3, lit. h, să ne spună dacă în România se inițiază sau se sprijină în orice mod acțiuni totalitariste sau extremiste de sorginte comunistă și dacă există un pericol al restaurației comuniste sau de alt tip totalitarist. Acest lucru ar fi mult mai necesar pentru țară decât acela de a apăra SRI-ul împotriva unor colegi senatori.

Pentru că eu cred că astăzi, mai mult ca oricând, de la noi, cei care reprezintă voința poporului suveran cu toate durerile și speranțele sale, se cere o creștere a răspunderii și voinței politice.

Constantin Ticu Dumitrescu

Scepticul incurabil

Întocmai cum medicina aplicativă face astăzi tot mai des apel la cea preventivă, se pare că într-un domeniu la fel de important, acela al sănătății morale a națiunii, se va recurge la înțelepte și necesare măsuri de preîntâmpinare. Neobositul, pe cât de vânicul luptător împotriva corupției, dl parlamentar Vonica a propus astfel, de curând de tot, crearea unei comisii, bineînțeles parlamentare, dar nu numai, având drept câmp de acțiune combaterea corupției în fașă, mai precis înainte de producerea actului fatal. Logica e cât se poate de simplă, de convingătoare: din moment ce odată răul înfăptuit nimic nu se mai poate face, fiind deasupra puterilor omenești să se dovedească a se fi petrecut, iar vinovatul tras la răspundere, singurul remediu ce mai rămâne este acela de a se interveni din vreme, chiar și numai cu o clipă mai dinainte.

Nu arată a fi o treabă ușoară, desigur. Trebuie tact, intuiție, putere de persuasiune, mijloace spre a schimba gândul celui în mintea caruia a mijit intenția de a corupe sau de a se lăsa corupt. Intervine în forță morală, capacitatea de a insinua în mentalul celui parcă gata pornit pe calea pierzaniei că, deși justiția nu-i poate face nimic, totuși, ceea ce e pe punctul să înfaptuiască el îi este sieși la fel de dăunător, dacă nu chiar mai mult.

Di Vonica s-a gândit la alcătuirea unei comisii din care să nu lipsească nici unul din factorii ce și-ar putea aduce contribuția: parlamentari, firește, din cei care au trădit și în vechea comisie, miniștri, cât mai mulți

și mai diversi - ținând seama de proliferarea corupției în toate sectoarele vieții publice - membri ai Academiei, guvernatorul Băncii Naționale a României, purtători de cuvânt ai numeroșilor demnitari ce dispun de asemenea servicii, cinești, oameni de cultură ce nu s-a confundat în mlaștina politică, mulțumindu-se să dea Cezarului ceea ce i se cuvine și să primească ceea ce acesta, generos, le întoarce, poliști, oameni de afaceri deveniți cinstiți încă din 1991, prelați, bioenergeticieni, medici, la dispoziția comisiei etc. etc.

Atât de multe și de variate competente reunite, atâția ingeniși, stupul de spirite inventive, de pe o listă de abia deschisă, ce vor intra năvalnic în luptă, schițând o strategie a preîntâmpinării corupției și, apoi, buni marxști, o tactică, merita neapărat o finanțare pe măsură, fie și doar pentru afișele, clipurile, broșurile, concursurile cu premii, deplasările în țară și străinătate, chiriile pentru spațiile locative de care cuprinzătoarea comisie va avea, pe drept, nevoie. Detectoarele de corupție, portabile și stabile, dar încă neexperimentate, vor trebui achiziționate de la firme ultrasofisticate din Pacificul de Est, dar nu vor fi disprețuite nici instrumentele tradiționale, năielușă îndrumătoare, pendulul, dacă nu brațul gol, apucându-l de gulfer pe preinfractor.

Într-o a doua etapă, fiecare conațional, înzestrat cu un aparat de îndreptare a gândurilor și de optimizare a intențiilor - fabricat de astă dată în țară - va fi conectat de un satelit. Acesta va comunica din oră în

O inițiativă de geniu

oră Comisiei naționale de statistică rezultatele obținute, superioare, de regulă, cu 1% celor din anul anterior și prevazute a se îmbunătăți simțitor, începând din luna iulie...

Adio vilșoară cu bazin și chirie simbolică, limuzină cu telefon și autorizație de a călca pietoni de ambele sexe, fermușița cu lac și saivan, conturi bancare în insula Cirpru,

tiruri trase la umbră pe unde nu te aștepți, primării căpătuite prin jocuri de intrajutorare - și toată această minune datorită exclusiv ideii geniale a incoruptibilului domn Vonica. De prisos orice comentariu.

Barbu Cioculescu

Mariaj de probă sau... de durată?

Bucuria, o bucurie neascunsă și deplină, se citea pe chipurile reprezentanților autorizați ai PUNR prezenți la conferința sa de presă. Datorată victoriei "în întregime" dobândite în tratativele - pentru participarea la guvernare - purtate cu PDSR, timp de peste șase luni de zile. Socoțită de răuvoitori sau incompetenți drept o cedare, semnarea protocolului cu partidul iliescian este la adevărata ei dimensiune, o izbândă totală, deoarece din Declarația de la Cluj a Consiliului Național al PUNR nu lipsește nici o iotă.

Chiar dacă a încercat, repetat, să ne întorcă, PDSR s-a convins până la urmă

"că nu le merge cu noi". Am obținut tot ce preconizaserăm chiar dacă protocolul actual are numai 10 puncte în loc de 14, ca cel precedent. Este vorba fie de reformulări, fie de eliminarea unor repetări. De altfel, partea cea mai importantă, ce ne interesează îndeosebi, este partea introductivă a protocolului, unde se precizează politica de urmat, ce trebuie să fie compatibilă cu programul anticriză al partidului nostru, ca partid neoliberal.

Dacă nu se va ține de cuvânt și de semnătură - noi am avut în vedere și această alternativă, ținând seama de cele petrecute jumătate de an - avem pregătite

măsuri de răspuns corespunzătoare. Prima probă de încercare va fi bugetul, când - în situația nedorită chiar a unei devieri - guvernul va cădea.

Am reprodus în esență, pe alocnri chiar textual, declarațiile făcute la întâlnirea cu ziarștișii de vicepreședintele PUNR Ioan Gavra.

Ioan Frâncu

P.S. Mai sunt de anticipat încercări la transpunerea în practică a angajamentului ferm al PUNR de a duce până la capăt, cu orice risc, procesele începute sau neincepute, ce așteaptă de atâta vreme răspuns.

A apărut un nou centru de presiune în viața parlamentară

Grupul moral al foștilor deținuți politici

va prezenta un punct de vedere propriu între formele de activare a societății civile, grupul parlamentarilor care au suferit persecuții politice în timpul regimului comunist a hotărât constituirea sa ca centru de presiune parlamentară - în afara partidelor pe care le reprezintă. În numele acestui grup parlamentar ad-hoc, deja constituit în cele două Camere, vor fi amendate proiecte de legi care privesc viitorul democrației în România, ne-a declarat în exclusivitate deputatul Teodor Vintilescu. "Ca foști deținuți politici în timpul dicatorului comuniste, avem autoritatea morală de a atrage atenția asupra oricărei tentative de slăbire a statului de drept și de reinviere a unor practici totalitare", a adăugat dl Vintilescu.

Mihai Pop

Atitudinea sfidătoare a Prefecturii Argeș față de cetățenii comunei Nucleoara

Către,
Guvernul României

Un număr de peste 30 de persoane, cetățeni ai comunei Nucleoara, județul Argeș, persoane care intra în excepțiile prevăzute în Decretul nr. 118/1990, au cerut restituirea terenurilor confiscate, ca urmare a unor activități anticomuniste desfășurate în anii dictaturii: s-a refuzat restituirea acestor terenuri pe motiv că au fost înstrăinate fie prin improprietăți, fie de regulă au fost informatori și colaboratori ai fostei Securități - fie prin schimburi efectuate de către cei ce au efectuat confiscările, în perioade în care proprietarii de drept erau în detenție politică.

Având în vedere că înstrăinarea terenurilor cetățenilor sus amintiți a fost făcută în timpul detenției acestora, fără consumământul lor, considerăm că ei au dreptul de reconstituire a proprietății și au toate modificările survenite în situația juridică a acestora, după arestarea proprietarilor, sunt de drept nule, terenurile urmând a fi restituite, necondiționat, proprietarilor de la care au fost confiscate.

Așa stând lucrurile, surprind răspunsurile date de Prefectura județului Argeș cu adresele nr. 132/18.07.1993, adresată doamnei Elisabeta Rizea, nr. 781/18.07.1993, adresată domnului Săndulescu Constantin și domnului Chirică Aurel etc., prin care li se face cunoscut petiționarilor că terenurile în discuție confiscate și preluate de stat în baza Decretului nr. 115/1959 și H.C.M. nr. 308/1953 - fizic aflate pe teritoriul fostului C.A.P. din comuna Nucleoara, dar scrise trecute în proprietatea I.A.S. Slătioara prin schimburi efectuate de fostii informatori ai fostei Securități, răspunși în acest mod pentru colaborarea lor, schimburi pe care le-au făcut în mod sumvolnic, fără nici o acoperire legală.

Elisabeta Rizea luptătoare împotriva comunismului - rezistență din munții Muscelului (Nucleoara) Arestată de comunisti (securitate) și schinguită în prezent persecutată politic

incălcând chiar legislația comunistă a timpului. Legea nr. 18/1991 prevede la art. 24 că loturile acordate de C.A.P. spre folosință unor cooperatori revin de drept deținătorilor inițiali, chiar dacă aceștia au construit pe aceste terenuri, situație în care se vor acorda despăgubiri pentru construcțiile ridicate de cei ce au avut aceste terenuri în folosință.

De altfel, considerăm răspunsurile prefecturii județului Argeș ca netemeinice și ilegale, deoarece chiar din conținutul Decretului nr. 115/1959 rezultă că "suprafețele de pământ confiscate vor trece în folosința gospodăriilor agricole colective sau altor organizații agricole socialiste etc..."

Deci, chiar Decretul nr. 115/1959 vorbește de un drept de FOLOSINȚĂ asupra terenurilor confiscate și nu de un drept de PROPRIETATE, așa cum interpretează prefectura județului Argeș, în răspunsurile solicitate de locuitorii comunei Nucleoara se încadrează în prevederile art. 24 din legea nr. 18/1991 și ele trebuie, conform acestei prevederi legale, restituite, urmând a reveni de drept în proprietatea deținătorilor inițiali.

În sprijinul acestei susțineri trebuie avută în vedere și Hotărârea Curții de Justiție care confirmă că terenurile confiscate cu Decretul nr. 115/1959 puteau fi date, după confiscare, spre folosință, nu și în proprietate.

Ca atare, deținătorii acestor terenuri primite ca urmare a efectelor Decretului nr. 115/1959 aveau numai drepturi de folosință nu și de proprietate și, ca atare, nefiind proprietari, nu avem abilitatea de a procedea la schimburi de teren.

În consecință, răspunsurile date de prefectura județului Argeș petiționarilor sus amintiți sunt netemeinice și ilegale.

Atitudinea adoptată de prefectură de a contesta dreptul - constituțional - de proprietate al petiționarilor, reprezentat în cel mai bun caz o incompetență în interpretarea legilor. Cu atât mai mult cu cât prefectura a dispus sesizarea Procuraturii Generale în vederea declarării recursului în anularea unor hotărâri judecătorești care stabileau reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor terenuri aflate în situația celor descrise mai sus.

Se încalcă legea, sfidând totodată și prevederile constituționale, din rea-credință, purtând pe drumuri, pe scările tribunalelor cetățenii care și revendică drepturile călcate în picioare de dictatura comunistă de tristă amintire.

De aceea, cerem guvernului ca, prin organele sale de resort, să deschidă o anchetă care să lămurească situația semnalată, în cazul menționat, legat de atitudinea sfidătoare a prefecturii de Argeș față de cetățenii comunei Nucleoara.

Este un caz de nerespectare abuzivă a legii, care din păcate se repetă în foarte multe locuri din țară.

Solicităm ca rezultatele anchetei ce va fi efectuată în cazul Nucleoara să ne fie remise până la data de 28.II.1994.

Deputat PNȚCD de Argeș,
Barbu Pițigoi

Dosarul Dolhești

Pentru "liniștea" noastră, Guvernul Văcăroiu încalcă liniștit legislația în vigoare

Prin grația primului ministru Văcăroiu, pe data de 30 ianuarie, s-a deplasat la Botoșani o comisie avându-l în frunte pe dl Hrebenciuc. Scopul: rezolvarea dosarului Dolhești. Comisia, analizând situația la fața locului, le-a împărțit țăranilor pământ. Cam așa ar suna un comunicat oficial! Numai că lucrurile stau cu totul altfel. În primul rând comisia nu a dat pământ, ci doar l-a promis. Este vorba de terenuri situate pe alte amplasamente decât cele care li se cuvin de drept țăranilor. În al treilea rând, pământurile aparțin unui IAS, deci sunt proprietate de stat. Și încă ceva: deplasarea s-a făcut cu o zi înainte de plănuita și anunțata manifestație a țăranilor din Dolhești. Simplă coincidență, ar susține guvernul. Dar tot simplă coincidență este și indiferența manifestată de prefectură față de un caz grav pentru care există plângeri încă din vara lui '93?

Manifestația, plănuită și anunțată să aibă loc pe 31 ianuarie, urma să fie sprijinită de sindicatul PROPACT cu delegați veniți din toate județele țării. Dându-și seama că lucrurile pot lua o întorsătură de nimeni dorită, cei din conducerea sindicatului (dl Drăghici și dl Vasile Vasile) au oprit manifestația

și au liniștit spiritele la Dolhești.

Dar să le luăm pe rând. Comisia guvernamentală vrea să împartă pământ pe alte amplasamente, ceea ce nu este nici drept, nici legal. Apoi acele pământuri vor fi revendicate de adevărații proprietari. În sfârșit, conform Legii 18, terenurile aflate în proprietatea IAS-urilor, deci a statului, nu își pot schimba stăpânul. Trăgând linie, este vorba de încercare de ieșire din impas printr-un abuz grosolan. Probabil pentru aceasta a fost trimis dl Hrebenciuc.

Când s-a deplasat comisia la Botoșani, domnia sa l-a chemat pe primarul din Dolhești, dl Albu, să se prezinte la ordin la prefectură. Omul nu s-a dus, și pe bună dreptate. El nu este subalternul guvernului, ci răspunde în fața oamenilor care l-au ales. Era îndatorat comisia să se deplaseze la Dolhești să constate ce se întâmplă.

De aceea țăranii au refuzat compromisul și se pare că vor continua să-l refuze. Pe de altă parte, sunt sprijiniți și de sindicatul PROPACT, care și-a exprimat public indignarea față de această manevră diversionistă pusă la cale de Guvernul Văcăroiu.

B. Dan

Adevărul este cu totul altul decât cel prezentat de Televiziune

Ca și în alte date, la "Actualitate" din 30 ian. 1994, TVR și-a dat arama politică pe față. Întâi, crainica a (dez)informat telespectatorii că țăranii din Dolhești vor lua cu asalt Prefectura din Botoșani. Înarmați până în dinți, cu furcile și sapele din dotare. După care s-a dres busuiocul. În prezența dlui Hrebenciuc, trimisul guvernului la fața locului, părțile în conflict s-au împăcat. Au lipsit pupaturile.

Adevărul este altul. Protestul înaintat Televiziunii Române, dlui Director general, stă măturie. Iată dovada: "Realitatea și discuțiile purtate cu reprezentanții Guvernului României și Ministerului Agriculturii și Alimentației s-au soldat cu hotărârea nerăzumată a țăranilor din comuna Dolhești, județul

Suceava, de a intra cu orice preț pe vechile amplasamente, conform planului topografic de la improprietărea din anul 1922, parcelat, și cu numele celor improprietățiți în urma faptelor de vitejie, purtate cu jertfe de sânge pe câmpul de luptă de la Mărășești.

Nu suntem de acord, și nu vom fi niciodată, să primim alte terenuri decât cele pe care le avem cu titluri de proprietate din anul 1922, titluri ce nu au fost anulate prin nici o lege și prin nici o hotărâre de Guvern".

Protestul este semnat de primarul comunei Dolhești, dl Albu Costache, și de președintele PROPACT, dl Dan Drăghici.

George Mircea

Dreptul de proprietate se cucerește

Cu deosebită "mândrie patriotică" sărbătorim, peste puțin timp, trei ani de când suntem la începutul stabilirii dreptului de proprietate asupra pământului, conform Legii fondului funciar. Nu are importanță că au fost stabilite conform art. 10 trei luni pentru aplicarea legii. Important este începutul. De aceea, cu cât e mai lung începutul ne e mai "dragă" sărbătorirea. Și dacă minunea nu s-a produs încă în trei luni, nici în trei ani, sunt semne bune că se va produce în trei decenii. Nu e deloc greu de calculat. Dacă în trei ani au devenit proprietari cu acte legale 10% din cei îndreptățiți, după următorii 20 ani vom începe sărbătorirea terminării începutului.

Și asta dacă nu vor apărea alte corciturii care se dau drept strănepoi ai lui Moș Ion

Roată - așa cum a fost la colectivizare și la adoptarea legii asociațiilor agricole, când l-au scos pe bietul moș adept al colectivismului - și vor semăna idei din care să iasă piramide colectiviste. Norocul este că sunt și urmași cu înțelepciunea lui Moș Ion Roată, mai scoțiți, care au înțeles corect sensul mesajului de unire pentru apărarea proprietății și nu pentru a o face colectivă. Și nu se poate să nu iasă la suprafață dreptatea, cu toată opoziția impositorilor. Deși este dificil, cu sabină suprapușilor deasupra capului. Farsorii acceptă doar formal legea și nu ca o reglementare necesară pentru redarea demnității omului prin proprietate. Sub masca protecției sociale, cei înrobiiți ideii egalitarismului luptă pentru păstrarea omului într-o gloată amorfă. Ce poate însemna

altceva decât o idee de a se da "adeverințe" în loc de acte de proprietate decât o "indicație" de a nu se respecta legea? Și de unde au apărut ulterior acei descoperitori ai faptului că nu avem cu ce să măsurăm pământul ca să fie realizată punerea în posesie? A greșit oare un parlament întreg și s-a găsit altceva să-l îndrepte greșelile? Iar dacă a greșit parlamentul, se multumește să stea cu nasul în jos de rușine sau este pus la colț?

Semne sunt că s-a format armata ascultătorilor de o voință opusă interesului majoritar și consideră legea a fi de complezență, putând fi corectată discrețional. Din această cauză nu există pacea socială pe care o cer toamii agresorii legilor. Ce se realizează din nevoia dreptului asupra

proprietății este rezultatul ofensivei celor ce nu mai vor să fie decât supușii propriilor lor voințe, evident, încadrate social. Cuiema este însă că orice succes în cucerirea dreptului de proprietate și-l asumă "armata" care păzește legea de a nu deveni operative. Așa, de exemplu, nu acțiunea organismelor puse să aplice Legea fondului funciar a determinat chiar și procentul de 10% puneri în posesie. Este doar rezultatul presiunii proprietarilor de drept. Sau, desființarea CAP s-a făcut de către organele abilitate? De fapt, nici o CAP nu este lichidată ef. art. 26.27 și 28 din lege.

De unde și concluzia că legea a fost pentru propagandă, "indicația" a rămas opusă proprietății, iar proprietatea se cucerește.

Ionel D. Strâmbu

HCM 308/53, Decretul 115/59 și Legea fondului funciar

Numeroasele hotărâri și decrete din perioada celei mai absurde orânduirii, dar și imperfecțiunile Legii fondului funciar îi fac pe beneficiarii Legii 18/1991 să-și toace banii, nervii... Pentru a evita astfel de situații, de câte ori avem posibilitatea, facem publică rezolvarea unor cazuri deosebite.

MAI ESTE ÎN VIGOARE HCM-ul 308/1953? Încadrându-se în prevederile hotărârii amintite, dl Corciovei Constantin s-a adresat cu un memoriu Parlamentului României. Comisia de specialitate din Senat i-a răspuns: "Urmare petiției adresate Senatului, confirmăm că HCM 308/53 a fost abrogat prin Legea fondului funciar. În funcție de cine a preluat suprafața în discuție - CAP sau stat - se reconstituie dreptul de proprietate sau se atribuie acțiunii".

DECRETUL 115/1959 ȘI DISPOZIȚIILE SALE. În temeiul decretului o categorie de terenuri agricole au trecut în folosința fostelor gospodării agricole colective sau a altor organizații socialiste. După apariția Legii fondului funciar, d-na Ionescu Lucia și-a revendicat drepturile

folosința terenului, nu și dreptul de proprietate". În consecință, "conform prevederilor Legii nr. 18/1991, reclamanta este îndreptățită să i se restituie terenul menționat, în cauză neavând relevanță schimbările de terenuri invocate, atâta vreme cât reclamanta nu și-a pierdut dreptul de proprietate". Decizia mai precizează că este necesar să se verifice dacă există unul dintre impedimentele la restituire menționate în dispozițiile art. 24 din Legea fondului funciar. Iată ce scrie la articolul invocat: "În cazul în care cooperativa agricolă de producție a atribuit loturi în folosință unor cooperatori (...) asemenea terenuri revin de drept în proprietatea deținătorilor inițiali. Persoanele care au primit terenuri în condițiile alineatului precedent și pe care

asupra unei suprafețe de 3,40 ha. A ajuns până la Curtea Supremă de Justiție (dosar nr. 865/1993). Secția de Contencios Administrativ, prin decizia nr. 458, a hotărât că "reclamanta a transmis numai

au efectuat investiții, au dreptul la o despăgubire egală cu contravaloarea acestora, dacă nu pot fi ridicate".

G.M.

Actul normativ care a produs cele mai mari frământări, tensiuni și convulsii în România post-revoluționară

Legea fondului funciar

• Imperfecțiunile ivite în aplicarea ei (IX)

Aplicarea impozitului agricol, fără a se beneficia efectiv de scutirea de 3 ani prevăzută la art. 97 din Legea nr.18/1991, este dezavantajoasă și în raport cu alte reglementări referitoare la scutiri și reduceri fiscale. Printre acestea cităm:

a) Art.5. din Legea nr.12/1991 privind impozitul pe profit stabilește scutirea de impozite pentru:

- unitățile din industrie, agricultură și construcții pentru o perioadă de 5 ani de la data înființării;

- unitățile din domeniul exploatarei și explorării resurselor naturale, al comunicațiilor și transporturilor, pentru o perioadă de 3 ani de la data înființării.

Constituirea unităților menționate presupune că acestea au avut toate condițiile și mijloacele pentru desfășurarea activităților generatoare a profitului imposibil încă de la înființare. Evenualele decalaje în timp între data constituirii și începutul activității ar proveni din culpa proprie a acestor unități contribuabile.

fără a fi determinată de neîndeplinirea unei îndatoriri a administrației publice.

b) Art.14 din Legea nr.35/1991 privind regimul investițiilor străine, următoarele scutiri de impozite:

- pentru investițiile de capital străin efectuate în industrie, agricultură, construcții - 5 ani de la data începerii activității productive;

- pentru investiții de capital străin în servicii, comerț - 3 ani de la data începerii activității.

Constituirea unei exploatare agricole, îndeosebi fără cunoașterea precisă a terenurilor, este mai dificilă decât începerea activității cu investiții de capital străin.

Impunerea veniturilor agricole într-un mod evident dezavantajos în raport cu fiscalizarea domeniilor menționate ridică și întrebarea dacă proiectul de lege dat publicității este conform cu prevederile constituției României. Pentru fundamentarea răspunsului trebuie să fie avute în vedere următoarele dispoziții constituționale.

a) Art.53 "Sistemul legal de impuneri

Scrisoare deschisă

Domnule prefect al județului Giurgiu,
Domnule primar al Comunei Călugăreni,
județul Giurgiu

Mai mulți locuitori ai comunei Călugăreni, jud. Giurgiu, din care unii au fost de mai multe ori și în audiență - și au expus necazurile și nemulțumirile pe care le au cu privire la modul de aplicare a Legii fondului funciar, lichidarea patrimoniului fostelor CAP-uri precum și alte probleme gospodărești care au rămas fără rezultat, deși ați dispus formarea unei comisii pentru cercetarea celor prezentate.

În această situație, vă rugăm domnilor consilieri, potrivit Legii administrației publice locale:dispuneți convocarea Consiliului comunal în ședință publică extraordinară, pentru a fi discutate necazurile locuitorilor, create de executivul comunei, pentru neimplicarea în problemele ce frământă locuitorii comunei, care cer demiterea primarului Cristian Marin și informarea domnului prefect de activitatea domnului Mihai Gheorghe - secretar.

Asupra lor planează o serie de suspiciuni privind unele avantaje personale pe care și le-au creat:

- Atribuirea fără forme legale a unor suprafețe de teren din pășunea comunală, împroprietăindu-și "ciraci"

- Ilegalități comise împreună în atribuirea, fără nici un temei legal, de terenuri a câte 10 ha mai multor cetățeni, inclusiv propriilor familii

- Comiterea de falsuri în Registrul agricol, în anexe la Legea fondului funciar, permițând astfel însușirea frauduloasă de pământ, aplicând împroprietărea preferențială.

- Nepunerea în posesie a terenurilor consemnate în Registrul agricol sau reconstituite, o parte din acestea intrând în patrimoniul IAS, fără forme legale.

- Înceteala inadmisibilă, intenționată, în aplicarea Legii fondului funciar, creând stări de tensiune în rândul cetățenilor, generând consecințe cu efect greu de imaginat, putându-se ajunge chiar la victime. Țăranii au așteptat ca puterea instalată după decembrie 1989 să-i pună în stăpânire pe pământul pe care l-au avut, l-au muncit și îl iubesc. Adevărații proprietari bat drumurile la primărie, prefectură, judecătorie și alte organe, dar în zadar, sunt văduviți de pământul moștenit din tată în fiu. Puterea locală nu s-a implicat în rezolvarea acestor probleme.

- Atribuirea de locuri de casă unor persoane neîndreptățite, potrivit Legii fondului funciar și fără aprobarea comisiei formate potrivit Legii. În satul Călugăreni comisia de lichidare a CAP, a vândut locuri de casă și după apariția Legii fondului funciar.

Primarul Cristian Marin și Secretarul Mihai Gheorghe au atribuit locuri de casă din patrimoniul comunei în satele Hulubești, Brânistari și Mosteni, chiar și în terenurile (curțile) fostelor școli elementare.

Sub ochii primarului Cristian Marin, s-a distrus conacul de la Hulubești, satul său de domiciliu, fostă proprietate a boierului Polopol fără a se lua nici un fel de măsură.

- Primarul Cristian Marin s-a implicat și în organizarea și înșământarea unei tarlale cu grâu în satul său natal, creând nemulțumiri în rândul sătenilor, cărora nu le-a cerut asentimentul, unora din locuitorii atribuindu-le circa 300 kg pe ha. Cerându-i-se explicații primarului, Cristian Marin a fost nevoit să ceară sprijinul poliției.

Nici până acum nu se cunosc creanțele pe care ar trebui să le primească locuitorii care nu sunt înșeriți în societăți și care sunt

nemulțumiți datorită inflației actuale.

- Pe raza satului Călugăreni, funcționează târgul "Obor" 2 zile pe săptămână, de unde nu se încasează nimic pentru comună, nerespectându-se astfel hotărârea Consiliului local, primarul fiind obligat să organizeze aceste târguri. Mai mult, se face vinovat de distrugerea întreprinderii acestui târg, deși plătește oameni pentru pază.

- Consiliul comunal nu cunoaște cui au fost atribuite butelii spre vânzare, repartizate de Consiliul județean. Acestea au fost date după bunul lor plac.

- Încălcare obligațiilor ce revin funcționarului public, atrage după sine răspunderea și îl face incompatibil cu funcția pe care o deține pentru incorectă îndeplinire a obligațiilor pe care le are, trebuind astfel să se dispună îndepărtarea lui din funcția pe care o deține.

Se pare însă că toate aceste abuzuri se petrec în cunoștința de cauză a forurilor județene, care nu vor să deranjeze autonomia locală.

Ca urmare a neînlocuirii vechilor structuri de la putere și în comuna noastră, ilegalitățile și abuzurile sunt puse sub protecția legii. Numai o sumară cercetare a abuzurilor comise de primarul și secretarul comunei Călugăreni, ar confirma cele prezentate de noi, demiterea sau demisia lor fiind cerută de mai mulți consilieri comunali și de o bună parte a locuitorilor comunei.

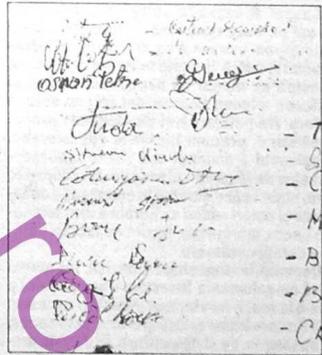
- Apariția Legii fondului funciar, a fost privită ca un act reparatoriu adus proprietății particulare.

Punerea în aplicare a prevederilor ei a relevat existența unor lacune, care creează stări tensionale în lumea satului. Pentru starea gravă care există în comună prefectura ar putea trimite pe primarul Cristian Marin în judecată la contenciosul administrativ.

Legea rezolvă în principiu dreptul de proprietate a pământului. Împărțirea exactă și eliberarea titlurilor de proprietate trebuia făcută după terminarea judecării cauzelor și numai de comisia de aplicare a Legii fondului funciar, nu doar de primarul Cristian Marin și secretarul Gheorghe Mihai.

- Acestea sunt doar câteva probleme care frământă locuitorii comunei Călugăreni. Solicităm pe această cale convocarea Consiliului local în ședință publică extraordinară, unde să se analizeze activitatea executivului în cei aproape 2 ani și a secretarului comunei, care, avem convingerea - compromis cu rea credință interesele locuitorilor.

Solicităm demisia primarului conform art.41 din Legea administrației publice locale și luare la cunoștință de către domnul prefect despre activitatea secretarului Mihai Gheorghe. Așteptăm ca domnia primar și secretar - dacă sunt oameni de onoare - să tragă concluziile necesare și să-și prezinte demisia.

trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale" Așezarea justă, corectă a impozitelor presupune adevărate obligațiilor fiscale potrivit riscurilor, dificultăților și eforturilor din fiecare rațăruș și domeniul de activitate;

b) Art. 41: "Proprietatea privată este oeroină în mod egal de lege, indiferent de titular" - Potrivit proiectului impozitului pe venit

agricol, proprietatea agricolă nu are nici un avantaj prin stabilirea unor scutiri sau reduceri de impozite comparativ cu prevederile fiscale ale Legilor nr.12 și nr. 35/1991, aplicabile altor proprietari.

c) Art.134- statul asigură: "cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție".

Capitala României și carențele ei edilitare

Pentru a fi bine gospodărită și a avea perspective optime de dezvoltare, orice așezare umană trebuie să dispună de cel puțin trei esențiali factori de bază: organizare administrativă eficientă, program de acțiuni curente și de perspectivă și buget propriu, echilibrat, de venituri și cheltuieli.

Din păcate la ora actuală pentru municipiul București niciuna din aceste trei condiții nu este pe deplin satisfăcută, Organizarea administrativă este confuză și greoaie, atât în raporturile cu Prefectura și Guvernul, cât și cu primăriile de sector; iar diversele compartimente funcționale și așa numitele regii autonome care ar trebui să asigure normalitatea în utilizarea orașului, ca: alimentarea cu apă și canalizarea, alimentarea cu energie electrică și termică, sau carburanți și combustibili, salubritatea, transportul în comun, spațiile verzi, străzile și construcțiile de locuințe etc., sunt unele dependente de guvern sau prefectură, altele de primăria generală, altele de primăriile de sectoare.

Programul de acțiune este ineficient și insuficient fundamentat atât din cauza lipsei autonomiei locale (descentralizării administrative și financiare) cât și a confuziei organizării administrative.

Bucureștii nu are un plan general urbanistic (de sistematizare)

Unul din instrumentele de bază este planul general urbanistic (de sistematizare) care practic nu există și care ar trebui să aibă caracter de lege.

Prima concepție de sistematizare a

Puterea cripto-comunistă a găsit țapul ispașitor

Bugetul local, stabilit în mod arbitrar de Guvern, centralizat este mai mult decât insuficient și mereu întârziat, deși primăriile produc venituri importante, venituri care sunt înghițite de Bugetul general de Stat.

municipiului a fost inițiată prin anii '30 când primul general era regretatul Dem. Dobrescu. Acea concepție a înglobat vremea respectivă și spațiile de agrement cum ar fi zona lacurilor din nordul Capitalei, Pădurea Băneasa, chiar și lacul Snagov etc. Războiul a blocat desăvârșirea lucrărilor edilitare planificate.

Abia prin anii '50 s-a reluat studiul sistematizării Bucureștilor. S-au întocmit mai multe schițe de sistematizare succesive, dar nici una nu a fost aprobată de regimul comunist.

Cauza? A dezvoltat complex și armonios orașul pe baze riguroase, tehnico-științifice presupune executarea mai întâi a infrastructurii, adică rețelele edilitare subterane. Acestea nu numai că necesitau fonduri și mijloace tehnice enorme, dar nici nu erau la vedere. Nu puteau servi ca elemente propagandistice, precum lucrările supraterane. Populismul a dominat așa zisele realizări - mai ales de început - ale regimului comunist, care, atunci când a trecut la construcția de locuințe și dotări social-culturale a ales terenurile libere, mârghinașe, lipsite de lucrări edilitare corespunzătoare.

Demolările erau strict interzise, iar atunci când megalomania fustă o împușcatului a luat-o razna, s-au efectuat demolări excesive fără discernământ și fără nici un studiu serios, de ansamblu, de sistematizare. În dorința propagandistică de a se realiza cu precădere, construcții supraterane - la vedere - acestea s-au racordat deseori la rețelele edilitare existente, foarte vechi, deteriorate și subdimensionate; fără extinderi corespunzătoare ale surselor de alimentare sau posibilități de deversare și epurare a apelor uzate.

De aici o parte din necazurile pe care le resimțim din plin.

Or, fără fonduri, prevederile din programele de acțiuni curente și de perspectivă, nu pot fi îndeplinite.

Între organizarea administrativă, programele de acțiuni și bugetele locale există o interdependență care nu poate fi eficientă decât în condițiile unei reale descentralizări administrative.

Or, Puterea centrală împiedică pe toate căile această descentralizare. Căuza care are drept efect starea jalnică în care se află municipiul București. Și nu numai. Situația este similară în toate localitățile țării.

Vinovată de lipsa de progres în gospodărirea localităților țării, puterea cripto-comunistă a găsit țapul ispașitor: organele locale ale Convenției Democratice alese în iarna anului 1992. Și cu tupeul care o caracterizează a sugerat că ar trebui organizate alegeri locale anticipate. În situația în care actuala Putere nu mai reprezintă cu siguranță voința Națiunii și ar trebui efectuate, mai degrabă, alte alegeri generale; dacă nu chiar și prezidențiale! Acest nou paradox probează încă o dată stupiditatea celor care ne guvernează.

Starea lucrărilor edilitare, la o analiză sumară, se prezintă astfel:

● ALIMENTAREA CU APĂ

Cu toate mult-lăudatele lucrări de extindere a surselor, stațiilor de tratare, rezervoarelor de acumulare și unor rețele, Capitala nu are apă suficientă și ajunge deseori în situație de criză. Oare în ce perspectivă s-a gândit realizarea acestor lucrări și cu ce factori de risc, secetă, îngheț etc. previzibili de altfel?

● CANALIZAREA

Canalizarea municipiului București

concepută încă de la origine în sistem unitar este absolut subdimensionată, chiar și numai pentru apele menajere; când însă apar și apele pluviale, pur și simplu se produc refuzări și bălțiri la suprafață, pe străzi, iar în subsoluri și pasaje subterane, adevărate inundații. Până și tunelul metroului a fost inundat, motiv pentru care a fost poreclit "afluent al Dâmboviței". Soluția ar fi realizarea canalizării în sistem divior, ceea ce presupune însă colectoare și rețele stradale complet separate pentru apele pluviale în raport cu cele pentru apele menajere; probleme tehnice deosebite și investiții enorme.

Amenajarea Dâmboviței - o lucrare care a fost necesară - dar realizată mai mult de ochii lumii, nu a rezolvat, de fel, nici canalizarea orașului, nici alimentarea cu apă, așa cum s-a pretins.

Termoficarea

Energia termică a fost concepută într-un sistem nou pentru București și anume termoficarea, dar cu realizări în bună parte defectuoase (mari pierderi de căldură pe parcurs) și total dependentă de o aprovizionare cu combustibili, ritmică și la parametri calitativi și cantitativi optimi, ceea ce în fapt nu se asigură. Rețeaua de gaze subdimensionată și dependentă de surse interne neamplificate dar și de un import - Rusia - condiționat economic și chiar politic de către furnizor, nu poate satisface nevoile populației bucureștene.

Încă de acum vreo 25 de ani, se interzisese racordarea noilor consumatori la rețeaua și sursele de gaze existente. Totuși s-au emis pe parcurs nenumărate avize de complezământ sau pe alte considerente. Și acum se fac necentențele racordări de noi consumatori. La care surse?

● ENERGIA ELECTRICĂ

Pare a fi satisfăcătoare din punct de vedere tehnic, dar este condiționată de combustibili, carburanți sau apă (în cazul hidrocentralelor). Nici acestea nu sunt asigurați în mod consecvent și ritmic. Iluminatul public deficitar și restricționat, nu beneficiază nici măcar de o întreținere curentă satisfăcătoare.

Străzile și drumurile

Străzile, aleile și parcajele (total insuficiente) sunt în pragul catastrofei. De la război încoace, prea puține artere noi și modernizări s-au realizat, iar reparațiile, de mentenanță, au apărut mai ales în urma unor lucrări edilitare subterane care au distrus în mare parte și ceea ce, de bine, de rău, exista.

O eroare tehnică generală, în cazul îmbrăcămintilor asfaltice este folosirea unui bitum cu punct de topire nefericit ales; bitumul trebuie să reziste atât la temperaturile ridicate ale verii, cât și la cele scăzute ale iernii, altfel, îmbrăcămintea asfaltică nu rezistă decât 2-3 ani. O altă eroare - nu numai în Capitală, dar mai ales în țară - a fost găsescănița comunistă constând din introducerea nefericitei rețete pentru carosabile, a așa numitului pământ stabilizat; adică o mixtură din argilă și ciment. Or, se știe că între ciment și pământ există o certă incompatibilitate de asociere. Străzile și drumurile executate după această rețetă s-au degradat rapid și au necesitat nenumărate reparații curente sau capitale costisitoare. Betonul asfaltic (macadamul) reprezintă soluția optimă pentru stratul de uzură (îmbrăcămintea

asfaltică) a drumurilor și străzilor.

Pentru că bălțitul avea fobia garajelor, ar fi trebuit să se amenajeze în schimb parcaje corect dimensionate în funcție de indicele de motorizare al orașului. Dar nici vorbă: printre construcții "beneficiem" în bună măsură de adevărate maidane. Iar parcarele mașinilor pe trotuare, mai ales în perioada căderilor de zăpadă, stâneneste în mod periculos circulația pietonilor.

Cât despre spațiile verzi și terenurile de joacă pentru copii, atâtea câte au fost, s-au degradat într-o măsură inadmisibilă, mai ales în ultimii 10-15 ani.

● SALUBRITATEA ORAȘULUI

Organizat defectuos, subdimensionată și insuficient dotată tehnic a ajuns la limita insuportabilului, cum nici în țările cele mai puțin dezvoltate și sărace nu se poate constata.

Nu este de trecut cu vederea nici manifestarea corupției la nivelul celor care ar trebui să se ocupe nemijlocit și eficient de colectarea și neutralizarea gunoaielor.

● TRANSPORTUL ÎN COMUN

Este o calamitate care se perpetuează de decenii. Incapacitatea organizatorică a fostului ITB și a actualului RATB la care se adaugă lipsa cronică a fondurilor și a echipamentelor tehnice au dus la degradarea fără precedent a parcului rulant ca și a căilor de rulare. Nici fraudele comise de numeroșii pasageri clandestini nu este de neglijat, aceasta reducând substanțial veniturile.

Metroul bucureștean întârziat la începerea realizării cu cel puțin 10-15 ani din cauza lui Gh. Gheorghiu Dej, care s-a opus realizării acestui absolut necesar mijloc de transport în comun pentru o metropolă, a fost, din păcate, conceput și executat cu multe erori, atât ca trasee, cât și ca soluții tehnice și echipamente. Este de notorietate stația Piața Romană, care a fost eliminată din proiectul inițial de către atotestiuitorul de la cabinetul nr. 1 al P.C.R., dar care a trebuit să fie realizată ulterior, după darea în exploatare a magistrelor respective cu mari dificultăți tehnice și cheltuieli suplimentare.

● CONȘTRUCȚIA DE LOCUINȚE

Sistată după Revoluție și reluată de curând cu timiditate din cauza lipsei de fonduri de investiții este deficitară nu numai cantitativ dar și calitativ. Construirea de locuințe în blocuri, în general, nu este agreată de populație; dar în marile aglomerări urbane, din cauza terenului limitat, această situație nu poate fi integral evitată. Însă construcția de locuințe în acest sistem trebuie să fie concepută la un nivel de confort și calitate care să compenseze cumva neajunsurile "casei bloc".

Administrația comunală s-a preocupat de realizarea de apartamente tipizate excesiv și de dimensiuni sub minimul unui habitat civilizat, cu echipamente tehnice dacă nu chiar rudimentare, oricum depășite de tehnica mondială actuală și cu finisaje sub orice critică. Proprietatea apartamentului de 2 camere - din care de multe ori una comandată - și care în unele ansambluri atinge proporții de peste 60%, a fost o altă orientare greșită. Familiile s-au dezvoltat între timp, apartamentele au devenit supra-aglomerate.

Despre "apartamentul" de o singură cameră este direct penibil a se mai vorbi. Atribuirea acestuia nu numai colibatarilor, dar și unor familii a dus la alte supra-aglomerări și promiscuitate.

Catastrofa introducerii așa zisului confort diferențiat la locuințe a dat naștere sordidelor "apartamente" de "confort" III și IV. Este o iluzie să creadă cineva că acestea ar putea fi îmbunătățite structural, unele oarecari ameliorări ale finisajelor și instalațiilor s-ar putea efectua. Dar îmbunătățirile structurale sunt excluse. Din două apartamente de 2 camere nu se poate realiza unul de 3-4 camere de ex. din cauza structurii de rezistență, panouri mari prefabricate din beton armat, care nu permit practicarea de goluri pentru trecerea între încăperile funcțional reconsiderate. Iar problema grupurilor sanitare este mai mult decât dificilă. Aceste spații ar putea fi eventual folosite ca sedii ale unor mici agenți comerciali ori asociații cu caracter civic. Altfel, într-un viitor mai îndepărtat ar urma să fie demolate.

O altă calamitate a locuințelor o reprezintă fenomenul de condens și inundarea subsolurilor. Panourile mari prefabricate (tip sandwich) conțin între straturile de beton armat, un strat median izolat, care fie că este subdimensionat, fie că este neomogen repartizat, nu izolează

termic în suficientă măsură. Mai există și numitele punți reci, zonele de contact și de îmbinare a panourilor, zone care nu sunt deloc izolate termic. La care defecte de concepție și execuție se adaugă și cronică insuficientă încălzire a locuințelor. Soluții de remediere? Până acum încercări, paleative.

Subsolurile unor blocuri de locuințe sunt inundate din două cauze: fie deteriorarea unei conducte care pierde astfel apa, fie infiltrații din exterior din cauza lipsei canalizării apelor pluviale (sau chiar a drenajelor), fie din cauza izolațiilor hidrofuge necorespunzător executate sau inexistente; ori a trotuarelor de protecție din jurul clădirilor deteriorate sau nerealizate.

Dacă din punct de vedere al ansamblurilor urbanistice există unele reușite, majoritatea sunt însă de tip cazarmă-stalinist, anoste, lipsite de centre de atracție și de dotări social culturale și comerciale corespunzătoare.

Aspectul arhitectural al construcțiilor de locuințe - cel puțin în perioada ultimilor 15-

20 de ani - este total neadecvat, vetust, anacronic, fals și mincinos, inzonzonat și costisitor, un adevărat KITSCH; un aspect rusinos pentru sfârșitul de secol XX. Multe din aspectele menționate sunt comune și altor genuri de construcții executate. Se spune că arhitectura este oglinda epocii în care a fost creată. Nici că se putea ceva mai reprezentativ pentru epoca de tinichea!

Cu ce ne-a pricopsit maleficul regim comunist

Nostalgiile comunismului și unii cetățeni neavizați laudă aceste realizări, referindu-se mai ales la efectul lor cantitativ, ignorând deficiențele. Și nu își pot închipui că în lipsa regimului comunist, atât în Capitală cât și în țară, s-ar fi construit intens, dacă nu chiar mai mult, în orice caz, mai bine.

Sunt nenumărate exemple în lume, în țări care erau cu mult în urma noastră ca dezvoltare, dar care având fericirea de a nu fi fost crotopite de hidra comunistă, ne-au depășit în mod vizibil.

Acestea sunt efectele resimțite de noi toți din plin. Cauza? Maleficul regim comunist.

Ce este de făcut?

Ar fi mai mult decât hazardat pentru oricine care ar afirma că problemele atât de complexe ale municipiului București s-ar rezolva simplu și în termen scurt.

Mai întâi se impune o conlucrare (nu un consens) corectă, cinstită - indiferent de culoarea

politică - a tuturor factorilor interesați: Primăria, Prefectura, Guvernul, Parlamentul etc.

Apoi restructurarea, reorganizarea cadrului administrativ, pentru a deveni nebirocrat, operativ, eficient, descentralizat și mai ales, incoruptibil. Trebuie să se renunțe la monopolul de stat al așa-ziselor regii autonome prin privatizarea sau concesionarea lor.

Trebuie amintit că înainte de instaurarea regimului totalitar comunist, gospodărirea Capitalei era asigurată de societăți cu capital particular; Uzinele Comunale București (UCB) pentru alimentarea cu apă, canalizare și salubritatea; Societatea Generală de Gaz și Electricitate (SGCE) pentru domeniul respectiv, Societatea Tramvaielor București (STB) pentru transportul în comun și altele.

Elaborarea unor programe de acțiune pe termen scurt și de perspectivă bazate pe planul general urbanistic (de sistematizare) care să împiedice realizarea haotică a construcțiilor și care să asigure dezvoltarea complexă modernă, armonioasă a municipiului.

Descentralizarea bugetelor primăriilor, cărora trebuie să li se lase posibilitatea de a-și asigura fondurile necesare, fără amestecul forurilor centrale.

Toate aceste măsuri impun elaborarea și aprobarea cu precădere a unui important și complex "pachet" de legi, ordonanțe și dispoziții care să faciliteze schimbarea nu numai în activitate, dar și în comportament și mentalitate.

Factorul educativ asupra cetățenilor, care și-ar iubi mai mult urbea, dacă ar resimți rigorizarea, avântul și tendința de mai bine, nu este de neglijat.

Numai așa, "Marele București", capitala României, ar deveni azi și mâine ceea ce a fost ieri "Micul Paris": un oraș frumos, civilizat, în care viața să fie o bucurie și o plăcere.

Arhitect Nicolae Teodorescu.

Degradarea socială și amplificarea fenomenului "Copiii străzii", în București

Mentineră la cote ridicate și complexitatea operației privind minorii care comit fapte antisociale de genul: vagabondaj, abandon școlar, cerșetorie, prostituție etc. pe raza municipiului București, au impus Inspectoratului de Poliție al Capitalei variate activități cu caracter preventiv, educativ și umanitar.

Fenomenul denumit "Copiii străzii", cu referire la minorii între 9 și 17-18 ani, care provin din București și diferite localități ale țării, tinde să se mențină și posibil să se amplifice pe fondul existenței unui sumum de factori sociali precari, cum sunt:

- familii dezorganizate, familii cu situație materială precară, nesupravegherea într-un program coerent în unele unități de ocrotire, neadaptarea în condițiile actuale ale Legii 3/1970 privind ocrotirea unor categorii de minori, inexistența altor legi de protecție a minorilor aflați în situația de risc etc., ne relatează domnul general maior Nicolae Nițu, comandantul Poliției Capitalei.

Nimeni nu are dreptul de a lua cuiva libertatea de exprimare!

La centrul social din Calea Griviței (Feroviarul) am fost întâmpinat cu ostilitate de instructorul Calotă Marian.

Cu acest vâtaf nu s-a putut lega nici un fel de dialog intrucât, afirma persoana sus menționată, doamna directoare Bufo Alex. Marinela i-a interzis să stea de vorbă cu ziaristii și să le permită vizitarea acestui centru improvizat, unde copiii străzii își duc viața de mizerie trăind într-un mediu infecțios-contagios, lipsiți de cel mai modest cabinet medical și de o asistentă medicală permanentă.

Orice hram ar purta doamna Bufo în cadrul acestui centru, e cert că nu are dreptul de a lua libertatea de exprimare, libertatea de a vorbi, nimănui. Taina acestui centru constă într-un dormitor cu două rânduri de paturi suprapuse și o sală glacială înzestrată cu un televizor color.

De ce nu li se permite copiilor să vorbească? De ce personalul ne îndrumă numai la conducere? Ce se ascunde de fapt în cadrul acestor centre de minori? Cât beneficiază acești copii din ceea ce se trimite din străinătate în contul lor?

Despre viața acestor "copii ai nimănui" s-a mai scris în speranța că vor fi sensibilizate organele competente de a

schimba această situație.

Parerile unor cetățeni despre acești copii aruncați de soartă în această mizerie socială în care se bălăcesc zi cu zi sunt diverse.

Doamna Băcanu Elena, vânzătoare la cofetăria Turn Miro de lângă acest centru, este indignată de faptul că acești copii nu sunt supravegheați permanent, nu se ocupă nimeni de educarea lor și mai ales nu beneficiază de o pregătire profesională.

"Aceste centre, subliniază doamna Băcanu, nu sunt decât niște case unde acești copii mănâncă și dorm, iar în restul timpului își fac de cap prin Capitală. Prin acest experiment nu se face decât întreținerea unor mici berbeci de toate categoriile, majoritatea potențial delincvenți".

Un destin tragic

Familia este unitatea fundamentală a societății și mediul natural pentru creșterea și bunăstarea membrilor săi și în mod deosebit la copiii care trebuie să beneficieze de protecția și de asistența de care au nevoie pentru a putea să se integreze deplin în societate.

La Centrul Social Sf. Dumitru din incinta Gării de Nord, am stat de vorbă cu tânărul M.O., în vârstă de 18 ani, cu domiciliul în Ploiești.

Viața acestui tânăr este de-a dreptul zguduitoare. Ambii părinți trăiesc, dar ce

folos? La vârsta de 5 ani l-au abandonat în Gara de Nord.

Până la vârsta majoratului "și-a plătit tributul" prin diferite cămine, centre, școli de reeducare, unde diversitatea anturajului și-a lăsat amprente grele în educația lui.

Acești copii ai străzii ce își petreceau nopțile alături de sobolanii din canalele Gării sau ale Metroului sunt bolnavi de ezeeme, tuberculoză, bronșită, boli venerice și plini de păduchi.

Implicarea Poliției Capitalei este laudabilă, dar e numai o picătură într-un ocean

Ca urmare a situațiilor arătate și în calitate de instituție cu valențe preventiv-

educative, umanitare, dar și în virtutea faptului că în activitățile sale Poliția respectă "Convenția Drepturilor Copiului", la care România a aderat în septembrie 1990, Inspectoratul de Poliție al Capitalei a desfășurat următoarele tipuri de activități:

- luarea în patronaj a unor case de copii; diversificarea muncii de prevenire și pregătire antiinfracțională și antivictimală în unitățile școlare; intensificarea activităților în comisiile de ocrotire pentru minori; strângerea relațiilor și desfășurarea a variate genuri de activități în colaborare cu asociațiile neguvernamentale cu programe pentru copii, cum ar fi: "UNICEF", "SALVAȚII COPILII", "EQUILIBRE", "PENTRU COPILII NOȘTRI" etc. și de asemenea cu agenți sponsorizatori în beneficiul categoriei de minori în discuție; organizarea de acțiuni preventiv educative și umanitare în strânsă colaborare cu "Departamentul Educației, Cultură și Învățământ"; o inițiativă recentă a I.P.C. în colaborare cu Primăria Municipiului București și două organizații neguvernamentale (Concordia și Pentru Copiii Noștri) este deschiderea a trei unități ce vor găzdui și resocializa "copiii străzii" din Gara de Nord. Sunt inițiative laudabile de a căror eficiență ne îndoim, însă, atâta vreme cât țara va continua să fie bântuită de criza economică și morală, girată de actuala Putere crypto-comunistă.

Petter Gheorghe

Sursele și resursele care asigură liniștea Puterii

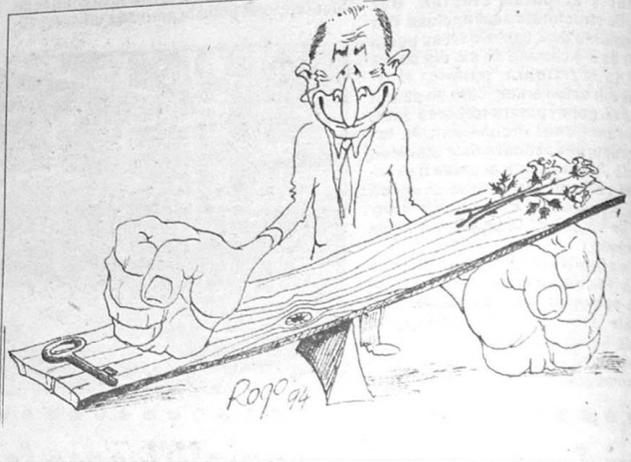
Viata în România urmează constant, în ultimii patru ani, un curs vădit descendent. Mizeria, frigul, foamea, inflația, somajul, violența, horia, sărăcia pun pe zi ce trece stăpânire pe un număr din ce în ce mai mare de oameni. Singura ieșire ar fi putut-o asigura un guvern alcătuit din oameni competenți, onesti, care să reprezinte opțiunea politică a momentului și care să promoveze Reforma. În dorința de a impulsiona schimbarea, sindicatele au hotărât să acționeze unite, cu toate mijloacele, pentru asigurarea unui administrator priceput pentru treburile țării. Acțiunile forte, ananțate din vreme, ar fi trebuit să pună pe gânduri guvernul și să-l facă să ia o serie de măsuri în spiritul celor cerute de sindicate. O grevă generală ar avea un efect distrugător nu numai pentru guvern, ci și pentru firava noastră economie. Totuși, nici o inițiativă n-a fost luată de Putere, desi data primelor intreruperi ale lucrului se apropia. O liniște olimpiacă domnea în Palatul Victoria. Și Puterea ce știa! Oamenii ei pregătiseră de mult terenul trădării CNSLR - "Frația" ieșea din joc, urmata pe neobservate de BNS, în schimbul patrimoniului UGRS și al unor ipotetice posturi în Ministerul Muncii și Prevederilor Sociale. Unitatea sindicală, singura care ar fi putut clinti Puterea a fost distrusă și chiar mișcarea sindicală a ieșit grav compromisă pentru o lungă perioadă. Oamenii puși din vreme acolo, pregătiți special pentru a băga cuțitul pe la spate, și-au făcut datoria.

Această liniște suspectă se observă la nivelul Puterii și în ceea ce privește Consiliul European și Memorandumul. Se știe că am fost primiți în Consiliu numai ca membri asociat și numai cu anumite condiții. Independința lor ne asigură rămânerea pe mai departe în această

onorabilă asociație. Verificarea urmează a fi făcută în curând, peste mai puțin de două luni. Totuși, Puterea nu se grăbește să-și îndeplinească angajamentele. Totul să-și bătându-i că nici nu se dorește să rămână în C.E. Nici intrarea n-a fost dorită, dovada citarea dnei Cornea în dorită, chiar ajunul procedurii de admitere. Dar dacă Consiliul European a trecut peste această provocare, se pregătesc acum noi afronturi care să ne alunge de acolo unde am ajuns așa de greu: se exaltă cultul lui Antonescu, se votează legi drastice împotriva libertății de mișcare și de exprimare, se acaparează pe căi directe (amendamente PDSR la proiectul legii (radio-televiziunii) sau indirecte (noul scumpire a hârtiei de ziar) mass-media și, mai ales, se încearcă refacerea guvernului cu formațiuni extremiste în pofida idiosincraziei Occidentului la aceste partide. Sau tocmai pentru asta! Pe ce se bazează Puterea? Este numai o întâmplare faptul că ele au fost precedate de vizite la diverse nivele, președinți în China? De cele mai multe ori, via Moscova? Modelul economic chinez, al economiei socialiste de piață este oare laudat întâmplător de dl Iliescu și dl Coșea? Să fi tentat pe potenții noștri din divizia a II-a a PCR modul de rezolvare chinezesc, prin partidul - unic și represivul stil Tien An Men? Lichidarea Pieții Universității, demonstrațiile de forță din preajma Palatului Cotroceni, brutalitatea forțelor de ordine în chiar orașul Revoluției Române, nepăsarea, obraznicia și sfidarea afișate față de Opoziție ne fac să credem că nimic nu-i întâmplător. Vizitele de lucru, modul în care președintele umilește în anumite laudând colectivizarea și cinstindu-i teroriștii ridică la rang de victime-eroi, arată că

se pregătește înlocuirea CAP-urilor cu Comunele populare. Dar cea mai evidentă virare spre Est o face Puterea prin asocierea pe față cu partidele și comuniste și naționaliste filoruse și filochineze. Întâmplător, discursurile lui Vadim seamănă cu elucubrațiile lui Jirinovski sau prima ieșire a lui Verdetș - produs în China? Întâmplător, președintele vizitează Automatica, uzină care lucrează mai ales pentru Krivoi-Rog, Mareașă Chină și Eroica Cuba? Din Orientul Îndepărtat, țara e inundată de o adevărată hoardă de "comercianți" cu tolează? Nu-i desigur întâmplătoare nici nepăsarea cu care membri marcanți ai Puterii încasează palme de la Jirinovski

cel neaoș de pe Calea Victoriei, în firmă Maestrul moscovit își plimbă nestăruitor creionul pe harta României și primește onoruri de șef de stat, salvator al statului de sud? Întâmplător, călețul Moscovei trădătorul neamului românesc Lucinschi, proclamă netulburat că alipirea Moldovei de la vest de Prut și nimeni la București, drept ideal național alipirea Moldovei de la vest de Prut? Întâmplare: partidul-unic al președintelui Iliescu ne pregătește constant și laudat drumul spre Orient, spre marea piață CSI și a Chinei comuniste, care este obligatoriu prin dictatură. Iată de unde vine liniștea stenică a Puterii!

Domnul Văcăroiu ne-a ieșit în față cu morcovu'

Chiar așa! Invitat de colegul Vartan Arachelian, ca, "de luni până luni" să ne spună cum mai stăm cu guvernarea și cât de reformiste sunt cele 22 de ordonanțe pe care le-a "ouat" guvernul în vacanța parlamentară, dl Văcăroiu, nedorind să vorbească în cifre absolute, care, după părerea dumisale "denaturează lucrurile" (ia auzi!) ne-a explicat cum devine cu "factorul psihologic" care-l determină pe țărânul român, inspirat de "succesul" reformei, să mai scumpească morcovul cu cinci lei, acolo! Ca dacă saltă dolarușul... Și cum "verzișorul" unchiului Sam e al naibii de sălțare!, a ajuns un biet păstărnac vreo 500 de lei. Și încă nu i-a pus nimeni piedică! Iar o felină, mai acătării, bate mia! Dar nu cu "morcovul" trebuia să ne iasă în cale premierul, ca mai erau și alte exemple. Mult mai concludente. Ca de pildă creșterea tuturor prețurilor, inclusiv la stat. Că pâinea

despre care ni s-a spus anul trecut că la 125 de lei nu mai e subvenționată de stat, iarăși a "sălțat". Și exemple ar mai fi. Ca de pildă înmulțirea peste măsură a directorilor și subsecretarilor de stat, a creării de noi posturi pentru noi instituții bugetare, care, vorba lui nenea Iancu, "sug sângele poporului"... ce să mai vorbim. Dar peste aceste "realități" se trece cu vederea. Că dacă nu mai batem capul! Pe dl Văcăroiu l-a deranjat foarte că "discuțiile în jurul remanierii Guvernului a creat o stare de tensiune în sânul aceluiași Guvern: de unde se poate vedea cu ochiul liber că dl Văcăroiu cu gramatica stă mai prost, că la "acordul" cu prețaluirea morcovului se picepe, domnia sa fiind expert în macro-economie! Dar cum se întâmplă să fi se fixeze în minte câte o imagine văzută la TV, și să te bâzăie, ca o muscă "verde-albăstruie", nu-mi iese din minte "avicola" de la Focșani, pe care-o vizitat-o președintele ales-reales-și pace! Ce mai găini fătoase, domnule! Aveau o creastă cât o palarie, pleoștita așa, smechereste, pe-o ureche! Și ce de mai ouă făceau ele! Să te tot ufi pe micul ecran și să le cumperi cu 150 de lei bucata. Decamdata! Că poți să știi cum o mai "sălta" morcovul dlui Văcăroiu? Și piennindu-mă pe mine, așa un gând "galinaceu", imi scot din amintire niște "avicole" văzute tot pe micul ecran. Care, ce-i drept, nu erau "pregătite" pentru

vizite prezidențiale. Și compar, ca tot omul, că doar "comparația" e motorul progresului (oi fi învățat-o asta pe la vre-un curs de marxism-leninism?) La Vaslui bunăoară, de foame, găinile au picat în grevă. Nici cocșii "implementații" așa drept "stimulent" din loc în loc, nu le mai îndeamnă! Iar puii sunt gata să moară de foame. Mănăncă din două în trei zile! Și decât așa o viață mai bine în "pungi" câte doi-trei la un loc, ca "frații Petreș", cei de pe vremea împuşcatului, O să-i găsim însă, așa orfanii cum sunt, abia după scumpirea galinaceelor, anunțată pe la mijlocul lui februarie de "Avicola" din Titu, care ținea Capitala cu veniții pui dolofani și gustoși, vă mai amintiți? Acum prin modernul complex de odinioară, seceră vântul sălbatic! Utilajele s-au degradat, totul a devenit o paragină. Dar "stimulentul" se numește acum, văcăroic "incapacitate de plată!" Dar nu-i bai, s-or găsi niște "foști" să "ne scoată din criză" cumpărând totul pe mai nimic! Că sunt destui amatori... găinari de meserie! Și ca să ne păstrăm în "zodia" morcovului, care i s-a "infipit ca sula în coastă" (artați, este o expresie iliesciană) Văcăroiu, să poposim la Popești-Leordeni, întovărășiti de dna Rosemarie Haines (felicități pentru facem cunoștință cu "milioanarii săraci" săpă de lemn. Pentru că, pe lângă urgența man peste sediul fostului CAP, de au ars să-i mai pui în posesie). Pentru că, desi raculul de au stins pălăia, menționa că "focul a fost pus" (oare ce ce interese și ale rapoarte "mai înalte" susțin că a fost "autoaprindere!" Și ancheta rămâne pe loc! "indicații" mai înalte, Și uite așa, pe 16 ianuarie, s-a "sărbătorit" anul de la eve-"focul". Cei care se fac vinovați trebuie trece și mați în fața legii! Timpul nu mai are răbdare, zice dna Rosemarie Haines și știe de ce. Are doar "pulsul" de la fața locului. Deci

vinovații să fie aduși în fața legii. Că se știe nos! Dar, când? În altă ordine de idei, A întâmplătoare, ador reclamele de pe micul ecran. Mai cu seamă cea cu produsul italian destinat igienei WC-ului, în care un rău-aeroplan (în reclame totul e posibil) se întoarce victorios, după ce a nimicim niște "znamenii" verzi, care stau cu capul în în respectiva cuvă. "Inamicii igienei sunt distruși unul câte unul", zice hotărât și satisfăcută vocea însășitoare a năzdrăvanului rășoi. Deci: "Cu Anitra la atac!"

Rodica Rădu

Noul director al TVR a cerut monopolul total asupra celor două canale naționale

"Televiziunea de stat programează știrile despre Opoziție după miez de noaptea"

Extinderea abuzivă a programului de televiziunii de stat în spațiul acordat societății de Televiziune din București în provincia va fi consfințită prin concentrarea totală a canalului 2, au anunțat surse ale administrației TVR. Consiliul Național al Audiovizualului nu a fost foarte ferm în această privință, iar noul director al TVR speră să obțină ceea ce nu a reușit Paul Everac: excluderea curente pe canalele de emisie care aparțin teritoriului țării. La fel ca comerțul în mica industrie sectorul particular va fi marginalizat, ne-a semnalat dl Radu Coșarcă, consilier la CNA.

Mihail Pol

Din istoria PNT (V)

În anul lui 1848, în Ardeal, în sânul populației majoritare românești existau cauzele intelectuale pentru a transforma o răscoală într-o revoluție. Din cauza indifferenței Vienei, toate speranțele românilor transilvăneni s-au spulberat, înfrupându-se credința că numai o intervenție a Rusiei putea să-i mântuiască de opresiunea unguro-română. Constituția maghiară, ignorând total problema radicală maghiară, nerecunoscând la vremea respectivă existența naționalităților, nerespectând concepția de națiune dominantă. Petru revoluționarii unguri, națiunea avea o singură semnificație: statul istoric, iar nu o comunitate de limbă, de cultură, care năzdușe să se precizeze într-o expresie politică și teritorială. Ei identificau dreptul istoric cu coroana Sfântului Ștefan, pe când naționaliștii din cuprinsul monarhiei identificau libertatea cu autonomia națională, primul național alungit, numită mai târziu "Câmpia Libertății" 40.000 de români au ascultat celebrul discurs al lui Simion Bănuțiu, dând cea mai elocventă expresie aspirațiilor naționale ale românilor. La Bădăcin, în curtea părintească a lui Iuliu Maniu - nepot după mamă al lui Bănuțiu - a existat până târziu părul secular sub care marele orator își scrisese discursul rostit pe scena Blajului.

Simion Bănuțiu a pus problema românilor așa cum o împunea situația lor în cadrul Ungariei:

- credința în împăratul Austriei, mare Duce al Transilvaniei;
- națiunea română se proclamă națiune suverană, parte integrantă a Transilvaniei;
- națiunea română depune jurământul de credință împăratului și Patriei;
- folosirea limbii române în toate chestiunile care priveau națiunea română, în administrație și legislație;
- independența Bisericii față de orice alt cult;
- libertatea personală, a presei, suprimarea șerbilor și a dijmet.

Aceste recomandări se încadrau perfect într-un program liberal, comun tuturor revoluțiilor din 1848 și fusese determinat

de atitudinea guvernului Kosuth, care refuzase să dea o soluție liberală revendicărilor naționale.

Spiritul pacifist al manifestației de pe Câmpia Libertății a fost interpretat greșit de către unguri; ei i-au atacat pe români, la Mihalț și în alte sate din Câmpie, care, fiind

luați prin surprindere, au fost înfrânți. Cruzimile comise au provocat reacția tuturor românilor; Avram Iancu, organizând în munți pe moși, a priciniut pierderi imense trupelor maghiare. Bineînțeles, împăratul de la Viena nu a răspuns corespunzător credinței populației românești.

Intervenția Rusiei și descompunerea interioară a conducerii revoluționare ungare a dus la tragicul deznodământ: înfrângerea și reprimarea generalului austriac Haynau.

În locul unei fărâme de dreptate, la care se așteptau românii, din partea împăratului, în 1867 are loc dualismul austro-ungar.

Din acest an începe politica de maghiarizare a celorlalte națiuni conlocuitoare.

Ca o reacție, fruntașii români, într-o

constațuire ținută la Sibiu în 1883, adoptă decizia de înființare a unui partid politic, Partidul Național, care timp de 35 de ani, până în 1918, duce cu mult tact și înțelepciune o luptă politică și economică; era o luptă de apărare împotriva politicii de maghiarizare.

În 1895, cu prilejul celui de al doilea Congres al naționalităților, ținut la Budapesta, s-a constituit o Ligă a naționalităților, care revendica delimitările naționale și o Constituție federativă. Congresul naționalităților, din 10 august 1895, constituie o dată în istoria luptei duse de naționalități; ceea ce trebuie subliniat cu mândrie este faptul că românii erau conducătorii luptei naționalităților; ei fixaseră programul politic, numai ei aveau un tel, un plan! Această puternică conștiință națională la românii din Ungaria avea un punct de reazem în noul stat România, constituit în anul 1859, cu o populație de peste 5 milioane, unde foarte multe energii din Transilvania și-au găsit posibilitatea de afirmare creatoare, fie în domeniul intelectual, fie în domeniul economic.

Acești ardeleni, care participau la viața intelectuală și economică a noului stat. România, erau un factor activ de întreținere a interesului pentru problema națională a românilor din Ungaria.

Înainte de unitatea politică, a românilor, a existat o desăvârșită unitate culturală. Bibliotecile intelectualelor ardeleni conțineau cărți ale scriitorilor din Moldova și Muntenia; cărțile erau o mărturie a unei unități de simțire care a precedat unitatea statală a neamului românesc. Poliția disperată de maghiarizare, începută după 1867, nu a avut ca rezultat decât să provoace reacția solidarității românești, ceea ce a făcut ca în 1881, la Sibiu, să se proclame ieșirea din pasivitate a românilor din Transilvania. În 1883 apărea "Tribuna" sub conducerea lui Ion Slavici care fusese alături de Mihai Eminescu și I.L. Caragiale, ani de zile, redactor la "Timpul". Ion Slavici a desfășurat o activitate excepțională și prin faptul că era un colaborator prețios al "Converbirilor literare", reprezenta omul de legătură între

românii din monarhie și cei din țara liberă. La "Tribuna" și-au început activitatea literară mari scriitorii ardeleni și pentru că timp de peste 30 de ani, naționalitățile n-au avut dreptul să fie reprezentate în Parlamentul maghiar, prin intermediul presei, ele și-au intensificat acțiunea lor politică. Ziarele erau singurele tribune de afirmare a poporului român, de dcunțare a abuzurilor, de însuflețire. Redactorii acestor ziare erau ținta presiunilor autorităților, amintind pe Valeriu Brăniște care a fost gazetarul cu cei mai mulți ani de închisoare din Monarhia austro-ungară.

În 1892, cu prilejul sărbătoririi "Mileniului", ziarele românești - modeste foi locale - și mai ales ziarul Partidului Național "Tribuna" își arată eficacitatea prin demolară falsificărilor grosolane cu privire la existența continuă a românilor între Tisa și Carpați. Una din cele mai cuprinzătoare minți, tânărul bănețean Aurel C. Popovici, de numai 29 de ani, ce acumulase vaste cunoștințe de istorie, filosofie, sociologie, se decide să scrie faimoasa "Replică", în care stabilea adevărul în ceea ce privește existența permanentă a românilor ca națiune de bastină pe meleagurile transilvane.

Partidul Național a făcut ca "Replică" să fie tradusă în limbile germană, ungară, engleză și italiană și difuzată în toate țările, transformând-o într-o afirmație politică a neamului românesc de pe teritoriul Ungariei. Restabilirea adevărului istoric, făcută de Aurel C. Popovici, a fost considerată de guvernul de la Budapesta ca o ofensă zvârlită șerbilor "Mileniului" pentru care a fost trimis în judecată și condamnat la 4 ani de închisoare.

Cu condamnarea autorului "Replică", guvernul maghiar nu a făcut decât să întezească lupta românilor pentru afirmarea drepturilor lor. Trei ani mai târziu a avut loc, tot la Cluj, procesul "Memorandumului" cu hotărâtoare consecințe împotriva politicii de maghiarizare.

(Va urma)

Senator Adrian Sârbu

Ceea ce nu trebuie uitat: zilele revenirii Bucovinei la patria mamă, România

În urma războiului pentru întregirea neamului din 1916-1918 majoritatea românilor s-au putut regăsi într-un singur stat național, România Mare. Însă bucuria marii Uniri n-avea să dureze decât până în 1940, anul marelui dezastru național, al parțialei dezmembrări a statului român. Cedând forței brutale, guvernul român a evacuat, fără a semna nici un acord, și nordul Bucovinei cu capitala ei, municipiul Cernăuți. Această asemenea a unei convenții de către guvernul român are o excepțională valoare pentru istoria noastră.

Bucovina este a doua provincie, care s-a unit cu România, mai bine-zis s-a reunit cu patria mamă, sau cel mai bine exprimat, care a revenit în cadrul ei firesc, de unde fusese răpită în 1775.

Actul revenirii Bucovinei la Patria Mamă are un preludiv la 11 octombrie 1918, când intelectuali români din Cernăuți au hotărât înființarea ziarului "Glasul Bucovinei", care și-a apărut la 22 octombrie 1918, devenind un martor tipărit esențial al dramaticelor evenimente din ultimele luni ale anului 1918 și 3 momente decisive: 27 octombrie (14 octombrie stil vechi) 1918, eveniment istoric major, piatra fundamentală a Unirii, a despărțirii Bucovinei de imperiul habsburgic, 11 noiembrie 1918, urmarea evidentă a lui 27 octombrie și Congresul de la 28 noiembrie 1918, pe care îl considerăm o manifestare în libertate a reunirii.

Reprezentanții partidelor politice, întruniți la Cernăuți, hotărâsc să convoace la 27 octombrie la Palatul Național din Cernăuți (Piata Unirii) o adunare a reprezentanților poporului, care apoi se declară Adunare

Constituanta a Bucovinei, avându-l ca președinte pe Iancu Flondor. Moțiunea Adunării prevede unirea tuturor românilor într-un stat național independent. În mijlocul uralelor nesfârșite s-a ovaționat: "Trăiască România Mare", intonându-se imnul "Desteaptă-te române". Au loc manifestații de stradă și tricolorul românesc este arborat la Primăria Cernăuților și la Palatul Național. Menționăm faptul că în Bucovina ființa încă administrația, poliția, jandarmeria și armata austriacă.

În urma hotărârilor Constituantei, Iancu Flondor cere guvernatorului austriac, contele Etdorf să predea puterea conducătorilor români bucovineni. Acesta refuză, izbucnesc tulburări provocate de forțe armate ale ucrainenilor. Contele Etdorf predă puterea ucrainenilor la 6 noiembrie. Consiliul Național Român, reprezentantul legitim al poporului român, nedispunând de forțe armate, cere intervenția armatei române. Guvernul român, după ce a primit avizul favorabil al Antantei, trimite trupe, în Bucovina sub comanda generalului Zadik. La 9 noiembrie, un avion românesc răspundește manifeste la Cernăuți anunțând sosirea armatei române. Formațiunile ucrainene se retrag fără luptă, iar Consiliul Național Român preia conducerea politică a Bucovinei fără nici o opoziție, dovădindu-se a fi un element de ordine, așa că la sosirea trupelor române la Cernăuți, la 11 noiembrie, aici să alia deja constituită o administrație românească bucovineană. Din ziarul "Glasul Bucovinei" (6/1918) reținem câteva titluri: A intrat Armata Română în Bucovina! Trăiască Armata Română! Trăiască România Mare, Trăiască Poporul Românesc! Trăiască

Regele și Dinastia! Primirea trupelor române a fost entuziasă. Generalul Zadik și Iancu Flondor s-au îmbrățișat cu toată căldura. S-a ovaționat: "Trăiască România Mare". "Glasul Bucovinei", observând că 11 noiembrie este urmarea logică a lui 27 octombrie, remarcă: "Din 11 noiembrie nu mai suntem despărțiți de restul lumii. Căci din moment ce granițele României ne-au cuprins, suntem iarăși în Europa". Și Iancu Flondor a vorbit despre România Mare și despre "Regele nostru Ferdinand". Un

reportaj a caracterizat ziua de 11 noiembrie drept "o zi mare de pregătire a unirii tuturor românilor într-o Românie Mare". Generalul Zadik, raportând la Iași, că în Bucovina există autorități române bucovinene, armata română a primit ordin să se pună la dispoziție

Consiliului Național Bucovinean.

După instalarea armatei române în Bucovina fără vărsare de sânge, autoritățile statale bucovinene și-au putut desfășura activitatea în condiții de libertate. Așa că, încă înainte de 28 noiembrie, au avut loc manifestații concrete ale reunirii Bucovinei cu patria. S-a cerut atunci, să fim nu numai o singură națiune, ci și o singură țară. Studenții de la Universitatea din Cernăuți trimiteau telegrame Regelui Ferdinand, Reginei Maria și Ministerului Cultelor și Invățământului din București, considerându-se în România. Se formează un guvern provincial bucovinean, avându-l în frunte pe Iancu Flondor, care, între altă măsură, hotărăște împroprietărirea țăranilor cu 60 000 făci. (o falce = 1 ha și jumătate). La 23 noiembrie se reintorce la Cernăuți un grup de refugiați în frunte cu Ion I. Nistor și George Tofan. Deoarece aceștia au fost absenți la lucrările Constituantei, de la 27 octombrie, Consiliul s-a completat, la 25 noiembrie, cu reprezentanți ai acestui grup. Sub influența lor se hotărăște convocarea Congresului General al Bucovinei, la 28 noiembrie. La propunerea lui Dionisie Bejan, președinte al Congresului este ales Iancu Flondor, fiind primit cu aplauze entuziaste. Congresul, afirmând hotărârile luate, la 27 Octombrie, votează: "Unirea necondiționată și pentru vecie a Bucovinei în vechile ei hotare până la Ceremuș, Colacin și Nistru cu Regatul României". Este bine să ne reimprospătăm memoria și să luăm aminte la ceea ce au făcut înaintașii noștri.

Mircea Grigoriuță

Sfântul Mucenic Haralambie

- 10 februarie -

Primele veacuri ale creștinismului au dat roada mucenicăscă prin zelul și abnegația celor convingși de calea lui Hristos, dar mai ales pentru că aceasta s-a relevat ca singurul drum spre mântuire pentru tot omul care vine în lume. Iar Biserica, lumea creștină a știut să-și venerateze mucenicii chiar când ei par contopiți în calendarul bisericesc. Un mucenic mult prea cinstit de credincioși este Sfântul Haralambie prăznuit la 10 februarie, zi în care, învrednicit de strălucire și jertfă, i s-a tăiat capul cu sabia pentru credința sa în Isus, în anul 198 și în vârstă de peste 115 ani. Sfântul a trăit în vremea împăratului Septimiu Sever când autoritatea de stat în ținutul Magneziei era în mâna lui Lucian, un guvernator necruțător și feroc. Sf. Haralambie era preot al creștinilor din acel ținut și se bucura de o mare aderență în spiritualitatea creștinilor cărora le propovăduia cu răvnă și iscusință cuvântul Evangheliei. Drept care, guvernatorul infuriat de pierderea rândurilor celor ce mai întârziară a rămâne la jertfa idolilor a supus la chinurile preotului creștin, smulgându-i odăjdii sfinte de pe el. Văzând că acesta suportă chinurile cu stoicism celui ce știe că mucenicia nu-l duce la piere, ci la viața de veci, ferocul Lucian a trecut să-l strunjească pe sfânt cu propriile sale mâini. Însă pedeapsa lui Dumnezeu nu a întârziat și mâinile guvernatorului i s-au desprins de corp. Atunci puterea de credință a lui Haralambie l-a vindecat rezeșându-i mâinile la loc. Această minune a uluit pe călăii Sfântului pe numele lor Porfiriu și Vaptos, intr-atât încât ei pe loc au trecut la creștinism urmând pilda sfântului martirizat. La fel au făcut și trei femei din rândurile celor ce erau de față. Guvernatorul nemaiputându-se stăpâni, a poruncit ca toți aceștia să fie tăiați cu sabia. Primul căruia i s-a tăiat capul cu sabia a fost Sf. Haralambie. Toți cei de față au rămas infiorați de sângele vărsat și au început a-l venera pe mucenic care primise martiriul pentru ei, pentru a-i aduce pe calea Evangheliei lui Isus și mai ales pentru cuvintele pe care le auzise din gura lui rugându-se pentru Dumnezeu întocmai ca primul martir creștin Sf. Arhiidiacon Ștefan: "Mare este mila Ta, Doamne, de este Ție cu plăcere, mă rog să dai slavă numelui Tău, unde se vor pune moaștele mele, și unde pomenirea mea se va cinsti, să nu fie în locul acela foame, nici omor, sau văzduh pierzător de roade, ci să fie mai ales la locurile acelea pace, și trupească sănătate, și sufletească mântuire, și îndestulare de grâu și de vin, și înmulțire de dobitoace pentru trebuința oamenilor... O, Doamne, Dumnezeu meu, revarsă peste toți darul Tău".

Biserica noastră, creștinii ortodocși îl socotesc pe Sfântul Haralambie ca un mare ocrotitor, apărător și vindecător de boli sufletești și trupești. Rugăciuni speciale se rostesc la vremuri de grea încercare prin care se cere ajutorul Sf. Haralambie ca mijlocitor la Dumnezeu pentru scăparea de necaz. În timpul vieții lui, lumea era încercată printre altele și de molima ciumei. Sf. Haralambie prin puterea credinței biruia cruzimea acestei boli și reda sănătatea celor suferinzi. De aceea în iconografia noastră este pictat, strivind cu picioarele această fiară apocaliptică ce are coasa morții în mâini și lanțuri la mâini și o împiedică să facă ravagii între oameni. Astăzi, când în lume încă mai bănuie o altă ciură, să ne rugăm Sfântului Haralambie să mijlocească la Bunul Dumnezeu ca să audă glasul durerilor noastre și să ne izbăvească de toate suferințele ce le îndurăm de prea mult timp, să ne slobozească, să ne vindece de pedeapsa "ciumei comuniste" și să ne miluiască pe noi.

București 10 februarie 1994

Preot Iconom Stavrofor
Pavel Zuzu
Biserica "Domnița Bălașa"

La data de 2 februarie 1991, de ziua Înălțării Domnului, s-a întemeiat Fundația de binefacere "Cristiana". De aceea, împlinirea a trei ani de la acest eveniment a fost un prilej de sărbătoare. Invitați au fost primii cu sfială de gazde. Sfială firească unor buni creștini care știu ce înseamnă și vor să facă binele. Din stânjeneală i-a seos părintele Voicescu, parohul de la Biserica Săpientei, un preot mult încercat prin închisorile comuniste.

O creație a spiritului creștin Fundația de binefacere "Cristiana"

După un Te Deum ținut în paraclisul spitalului, părintele a făcut o scurtă istorie a celor trei ani de funcționare a spitalului azil.

Am aflat astfel că micul spital, de numai 60 de paturi, acordă asistență bătrânilor bolnavi, îngrijiți de un corp medical format în mare parte din măicuțe. Animatorul principal este dr. Pavel Chirilă, directorul spitalului. Pe lângă spital s-a înființat o mănăstire cu hramul Sf. Pantelimon. Și tot în acest cadru funcționează și o școală postliceală de asistență socială în spirit creștin.

De la părintele Voicescu am mai aflat că spitalul se îngrijește și de bolnavii

nevoiași asistați la domiciliu. Re Fundația a primit donații din Su putând să porceadă astfel la const unui nou sediu (ce va purta nume, Centrul de medicină creștină "Cristi) și a mănăstirii cu o biserică a ei, ce fi înălțate pe un teren de 8 ha, situat în Pipera.

Deși spitalul funcționează actualm într-o clădire veche, modestă, caldă asistenței i-ar face invidioși și pe bolii privilegiații Caritas. Și este firesc așa din moment ce totul se face semnul crucii la "Cristiana".

Dan Bănuș

"Sfântul Nicolae Sârbi" miracolul care continuă

În deceniul IX, când dictatura ceaușistă atinsese apogeul, când frigul și întunericul erau în afara și înăuntrul nostru, când cemenții îngroziți se temeau să calce pragul unei biserici, către o bisericuță bucureșteană se îndreptau, ca într-un adevărat pelerinaj, înfruntând toate opreliștile de atunci oameni de toate vârstele și din toate categoriile sociale. Timp de mai mulți ani securitatea asista neputincioasă la sporirea alarmantă a numărului celor care îi călcau pragul. Timp de câțiva ani buni, aici s-au înfăptuit miracole, s-au vindecat boli incurabile, s-au întors la credința aței. Dar cel mai mare miracol văzut aici era numărul impresionant al tinerilor care se osteneau cu o disciplină cvasimonahală în lucrări conform harului ce li s-a dat. Cei care aveau dulceața graiului se nevoiau cu cântările, alții cu tipărirea și răspândirea a cuvântului de suflet, cu asistența socială a bolnavilor sau cu îngrijirea de cele trebuincioase bisericii. Acest fenomen spontan care se născuse aici împotriva întunericului dinlăuntru și din afară nu a fost privit cu ochi buni de ateismul militant de atunci. De aceea cu puțin timp înainte de revoluție, bisericuța a fost demolată. Nu însă și "lucrarea" ei care a sporit asemănător aluatului evanghelic. Bisericuța s-a numit "Sfântul Nicolae Sârbi". Inițiatorul și mentorul acestui miracol este diaconul Visarion Iugulescu.

Diaconul Visarion Iugulescu

ICOANA VIE PE LUT

L-am cunoscut pe "părintele" Visarion Iugulescu. Acest om harismatic, colaborator parcă din Eteric drept în inima Bucureștiului m-a cucerit, așa cum i-a cucerit pe mulți. Părea icoana vie a unei vieți de nevoiță și jertfă, Purta chipul marilor bărbați sfințiți de iubirea de țară și ortodoxie. L-am cunoscut, așadar, încă din anii grei ai terorii comuniste. Polarizase în jurul lui, nu știu prin ce miracol, o generație de tineri. Fusese pentru ei lumina de candelă trimisă de Dumnezeu în acele vremuri pentru ca un neam să nu se rătăcească în noaptea care se lăsase. Era mentorul unei generații pe care o voia și duhul Filocaliei - Iubire de

Frumusețe Divină. Avea Părintele Visarion gândul lui tainic și sfânt. Vroia ca această mână de tineri să fie nucleul redesteptării României. Vroia ca ei să fie apostolii noilor vremuri. Intuise că țara

măine va aparține lor. De aceea îi cerea cu atâta osârdie și dragoste. Prevăduse mai bine ca oricare altul libertatea pe care tinerii o vor cuceri în numele lui Dumnezeu cu prețul jertfei lor. Era pentru ei o fost dat să-și vadă profețiile împlinite și s-a bucurat mult. După aceea a urmat tristetea. Tristete pentru furtunile care s-au abătut și se vor mai abate asupra credincioșilor. Tristete pentru oamenii care întorc spatele jertfei tinerilor din Decembrie. Tristete pentru această formidabilă risipă de energie pe drumurile strâmbe ale banului. Azi omul e bătrân și bătrânețea își spune cuvântul. Dar cu același har și credință polarizează în jurul icoanei lui Dumnezeu. Multe sunt problemele României contemporane. Dar atâta timp cât icoana vie există, chiar și atunci când lutul se destrămă există speranță că vom vedea liman. Și atâta timp cât avem tineri care să-și aprindă o candelă, mântuirea noastră neam este mai aproape ca oricând.

Gabriel Dorobanțu

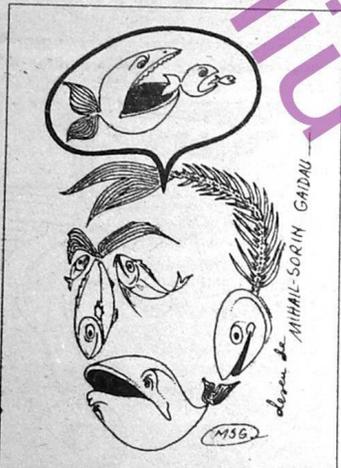
Un Jurnal de excepție

Profesorul Mircea Zăciu a început publicarea unui Jurnal, scriere vastă, începută la vârsta de 14 ani, din care primul volum, cuprinzând anii 1979-1982, a apărut de curând la Editura Dacia. Dorindu-se un "cvasi-roman", umplut de ficțiunile unei "comedii umane" e, în fapt, o foarte complexă și expresivă mătură asupra epocii, un "documentar" pe care formula *diaristică* a însemnării făcute cu "cerneala impresiilor reținute pe viu", o favorizează. Să reținem complementaritatea acestei producții în raport cu altele similare, pe care le putem împărți în două grupe: una a memorialisticii concentratoare, a depozitelor făcute de către cei ce au trecut prin Gulag, alta a unor jurnale estetizate, esențiale, care, din pricina cenzurii, nu s-au putut înfășa până în decembrie 1989, cu toate accentuatele critice cu care ar fi putut fi prevăzute (gen Radu Petrescu, Tudor Topa, Costache Olărașcu, Mircea Horia Simionescu etc.). Jurnalul lui Mircea Zăciu trece, primul, peste bariera interdicțiilor. El ne oferă o frescă socială care poate apărea și firească și intenționat de protest împotriva "Răului omnipotent" al totalitarismului. Atenția autorului se fixează pe acel segment al existenței obștești pe care l-a cunoscut cel mai bine, anume viața scriitorilor, polarizată de cea a mării acestora. Conștient de pericolul întindării critice a oamenilor de literă, regimul străduindu-se să lăseze în această categorie în cea mai mare parte insubordonabilă, lovind, întâi de toate, în structura sa organizatorică, Jiniunea: "Din 1978-79 simptomele deteriorării rapide a vieții din insula scriitoricească (o mare toleranță) s-au putut vedea cu ochii liberi. O virtuală rezistență intelectuală față de sistem trebuia destrămată din fașă. Planul lezământării oricărei acțiuni considerate periculoase" a fost pus în practică ori de câte ori întâmplări ale vieții scriitoricești puteau fi întoarse, prin diversivne, în profitul Puterii".

Cu deosebire relevantă ni se prezintă Conferința națională a scriitorilor din vara anului 1981, la care puterea a sfidat numeroasele manifestări ale nemulțumirii participanților, impunând o conducere nestaturată, în runde cu un președinte-impostor, D. R. Popescu. Figura acestuia ocupă un loc central în cartea lui Mircea Zăciu. Atmosfera polițienească în care aveau loc dezbaterile, manevrele de culise la care participa și fostul președinte, jurnalele George Macoveșcu, deruta de moment a președintelui nedorit de confrăți, iar și "tertipurile" acestuia pentru ca jocul să zboarească, sunt fixate cu apă tare, în rânduri memorabile: "Controlul sever de la intrare e încă mai sever. Zi de zi am fost sub strictă observație, unii spun că există microfoane până în scaune, că totul e înregistrat pe camere de vedere și chiar în hol, în pauze, unde sună și tot soiul de persoane străine, lesne le bănuim cu ce misiuni, după ce la intrare ești înținat de trei ori și servietele sunt controlate cu contoare Geiger. Epizodul propunerilor din sală. Comisia de centralizare a propunerilor îl lege pe Dere președinte al ei. Cu o abilități nevădită diplomatică, Mac cedează, după ce și-a depus, împreună cu Consiliul, mandatul, odată cu conducerea Conferinței în această ultimă fază. Dere, cum era de prevăzut, e incapabil să

stăpânească sala; se balbăie, e incoerent, prolix, caută să scape cu glume nesărate și scapă controlul situației, încât Mac e silit de trei ori să-i a microfonul și să restabilească el ordinea. Îi reușesc în schimb lui Dere terripurile: când trebuiau să se facă 16 propuneri din sală pentru completarea listei de candidați la Consiliu, el avea deja oameni plantați în parter, fiecare cu misiunea de a pronunța numele fixate de sus: Beniuc, Lăncrăjan, I.D. Bălan, Brad ș.a.". Atmosfera e dintre cele mai sumbre, precum sub stăpânirea unei junte militare din America de Sud. Scriitorii și, în genere, intelectuali, se văd înjosiți, aduși la cheremul "conducerii superioare" de partid, analfabete și megalomane, care suferă, în fond, de un grav complex de inferioritate. O sevăntă antologică transcrie umilirea unui grup de membri ai Academiei: "Academicienii se sfătuiesc și ajung la concluzia «genială» să ceară sprijinul prietunilor moștenitor, care îi primește, dar îi deconsiliază, căci - zice - dacă intervine el, e mai mult ca sigur că Mama va face pe dos. Sfatul lui: să stea direct cu ea de vorbă bătrânii domni. Ceea ce au și fac, au cerut auzență, li s-a fixat ziua și ora, au luat loc în anticameră și au așteptat o oră, două, trei, după care un ofițer de serviciu a venit și le-a spus că Doamna nu-i primește. Și i-a trimis la plimbare. Probabil că așa vor proceda și cu Academia însăși: o s-o închidă pur și simplu, ca pe un vece public. O hazna înfundată". Dacă reflectăm la situația în care se află azi cultura noastră, inclusiv Uniunea Scriitorilor și Academia, ne putem da seama cât am moștenit din hidoasa realitate de ieri, evocată de către profesorul Mircea Zăciu, câtă tensiune a prezentului conține scrisul dens și amar al Jurnalului d-sale.

Gheorghe Grigurcu

Lansare de carte la PNTCD

Sâmbătă, 29 ianuarie, PNTCD a găzduit în sediul său central două lansări de carte, apărute la editura "Erasmus". Este vorba de volumul de versuri mistice ale poetului Dan Bodea și de studiul și antologia de texte din folclorul recent al Corneliei Călin, "Jurnalul oral". Manifestarea s-a bucurat de prezența dlui Ion Diaconescu, primvicepreședintele PNTCD, a criticului Laurențiu Ulici și a prof. univ. A. I. Amziulescu.

"Cântare din cântare" de Dan Bodea

Dan Bodea e maramureșean și poeziile lui divulgă structura dramatic-licrică proprie maramureșenilor, ilustrată copios de toate manifestările artistice ale acestor români septentrionali, de la port la vorbă, de la cântec la porțile sculptate în lemn. "Cântarea" din "cântare" a acestui hipersensibil liric, care și-a întârziat intrarea în peisajul editorial dintr-o severă conștiință a lucrului bine făcut, e plină de lumina contemplării creștine a lumii și de blândetea împăcată a identificării sinelei în peisaj, fără a fi însă nici mistică sau religioasă, în sensul curent al termenilor și nici propriu-zis naturistă. E mai curând o poezie de asumare a condiției trăitorice, de incredinare în ordinea unei Tradiții prin care *spiritul* autohton a revocat diferențele față

abia apoi să se prezinte cititorilor de poezie. Cartea sa de acum e probă. Cele ce vor urma vor fi, nu mă îndoiesc, o confirmare.

Laurențiu Ulici

"Jurnalul oral" de Cornelia Călin

Mai în glumă, mai în serios, folcloristica a fost socotită o cenușărească a literelor. Numai că, dacă ne luăm după poveștile, Cenușăreșii s-au recunoscut până la urmă meritele. Așa s-a întâmplat și cu lucrarea Corneliei Călin, care, după două de ani, a mai așteptat încă mulți ani în sertar ca să vadă lumina tiparului. Desigur, apariția unei cărți bune este prilej de bucurie, mai cu seamă atunci când o editură modestă, cum sunt majoritatea celor nou înființate, ca "Erasmus", cutează să preia ceea ce o alta cum este Edi-

de sufletul nu mai puțin autohton, reconstituind astfel unitatea ființei. Mai puțin extatic decât, de pildă, a lui Ioan Alexandru, atitudinea lirică din textele lui Dan Bodea e, totuși, frapantă prin calofilia expresiei și prin permanența adecvare a frazei poetice la sensibilitatea care o provoacă. Se poate cita de oriunde, dar această unitate a semnului poetic și a semnificației sale e mai bine pusă în evidență de poemele cu un mai pronunțat aspect de confesiune, poate și pentru că în acestea trismul nu și caută numădecat corepondenții în peisaj. Cu toate că poetul pare fixat chiar de la această a doua carte, chiar de la prima (apărută anul trecut) într-o formulă convenabilă, presupun că poeziile sale viitoare vor aduce o notă nouă, deocamdată doar sugerată, care ar putea fi - dacă am citi bine sugestiile de acum - accentul *dele* *dele*. Prin el confesiunea lirică va deveni meditație lirică. Dar asta e numai o prezumție. Cu sau fără posibilita sau probabila modificare, Dan Bodea e un poet care a așteptat mai întâi să-și găsească tonul și

tura Academiei nu mai este în stare: continuarea seriei *Colecția națională de folclor*. Jurnalul oral este o formă a folclorului recent, iar sârghișă și competența Corneliei Călin au mai puțin cercetată, deși unele din texte sunt culese mai de mult. Antologia de texte este însoțită de un studiu introductiv și de un index tipologic și motivic, punând astfel mai bine în valoare textul. Acest gen de folclor a îndeplinit rolul unui jurnal, era un fel de ziar local. El are un precedent de altfel în cronicile verificate din secolul al XVIII-lea și de la începutul lui XIX. Acestea au fost date deoparte de apariția presei, dar popular și a continuat drumul său sub forma baladei epice, care se regăsește până în secolul XX.

Este știut că folclorul a fost principala combustie a poeziei române și se pare că el nu a dispărut cu totul încă. De aceea lucrarea Corneliei Călin este un câștig pentru cine se aplecă asupra ei. Pentru studioși - erudiți. Pentru scriitori - hrană.

Dan Boldea

Carnet plastic

În cadrul prestigioasei Academii de Artă din București, studenții lucrează intens și serios. În cazul lor, a lucra înseamnă a crea cât mai multe și cât mai realizate lucrări în plus peste sarcinile obligatorii care se execută sub directa îndrumare a profesorilor - în marea lor majoritate artiști plastici de prestigiu. Rectoratul le-a pus la dispoziție o spațioasă și luminoasă galerie în care studenții din toți anii, își pot prezenta creațiile în expoziții de grup sau personale. La toate venisajele participă rectorul, decanii, profesorii. Nu lipsesc niciodată magistrii care-i au "la clasă" pe expozanți. Aceștia, de regulă, își prezintă "invitații" în fața numeroasei asistențe. Venisajele sunt veritabile *colocvii*, simpozioane, publicul exceptând părinții și

Eugenia Popescu - zămislițoare de frumuseți în lut și sticlă

prietenii, fiind alcătuit din oameni de meserie - artiști formați sau în devenire. De aceea, deschiderea unei expoziții se constituie într-un veritabil eveniment artistic și școlar pe care cei în cauză nu-l vor uita niciodată. Nu este, deci, de mirare că actul simplu de participare este privit cu responsabilitate.

Nimeni nu se îngheșue să expună cât timp nu este conștient că a semnat opere care să-l reprezinte și să-l onoreze.

Recent, EUGENIA POPESCU, studentă în anul VI, secția ceramică-sticlă, s-a prezentat în fața iubitorilor de frumos c-o expoziție personală mai mult decât reprezentativă. Și calitatea, și numărul mare de lucrări, ne dau certitudinea că ne aflăm în fața unei tinere artiste formate, care știe și ce vrea, și ce poate.

Este de mirare - are corp de adolescentină mignonă, fragilă - unde încapă atâta forță și capacitate de muncă în - vorba lui Nichita Stănescu - "... acest pas de domnișoară"? Expoziția este constituită din două grupe de lucrări. Prima grupă cuprinde o serie de desene decorative și monumentale, constând în panouri gândite, adeseori, în grup (două, trei, patru) în care geometria, simetria și cromatica se-nălinesc în sinteze originale. Nu este nevoie de prea multă fantezie pentru a fi le închipui transpuse în materiale durabile și așezate în locurile pentru care au fost zămislițe. Altele sunt purtătoare de semnificații filozofice adânci. Artista ne poartă în lumea de taine și meditații specifice gândirii și mitologiei extremului-orient: China, Japonia...

A doua categorie de lucrări - de această dată în STICLĂ - are drept izvor metafora - simbol al ROȘII - invenția unui geniu uriaș necunoscut! Unde-am fi noi, omenirea, astăzi, fără această simplă MINUNE? Artista s-a dovedit mai mult decât inspirată în sugestiile pe care ni le oferă prin intermediul unor banale fire de fier-bețon, lanțuri, osii etc. Răsar căruțe, mașini, telegute, volane care ne-amintesc de mirabila lume a basmului. Albul de cristal al roților cu spite - și ele perfecționate în timp - cântă veșnicia, calmul, puritatea și frumusețea. Alma Mater - după ce ani în șir i-a strâns la sân, i-a încălzit și i-a pregătit pentru viață - se pregătește să-și lase "puil" să zboare...

M. Augustin

RUSIA - De la dezintegrarea imperiului, la restaurație

După sfârșitul "războiului rece" și, mai ales, după prăbușirea colosului comunist sovietic s-a născut, aparent doar, un vid de putere nu numai în fostele "țări satelite" ci chiar în interiorul a ceea ce a fost odăvit imperiul sovietic. Situațiile nou apărute nu puteau să nu dea naștere unei legitime îngrijorări restului lumii, cunoscute fiind importanțele arsenale militare de care dispune ex-URSS.

Puțini analiști au sesizat însă faptul că Rusia - indiferent de regimul politic existent la un moment dat istoric - a avut întotdeauna capacitatea de a-și reface potențialul militar după un dezastru de proporții și, cu forțe sporite, să reia politica ofensivă tipică imperială. Dacă evenimentele din august 1991 și octombrie 1993 păreau să confirme optimismul celor care vedeau într-un viitor apropiat o Rusie democratică, realitatea brută a alegerilor din decembrie anul trecut a fost ca un duș rece pentru cancelariile marilor puteri. Astăzi naționalism-fascismul și nostalgiile comuniste își dau mâna în Federația Rusă. Nu întâmplător declarațiile ireponsabile, clasificate de unii ca aparținând unui paranoic - ne referim la Vladimir Jirinovski - au fost de multe ori precedate de altele, oficiale și aparent temperate, luări de poziție ce au demonstrat că Federația Rusă nu concepe să renunțe la vechile sale practici. Între termenii și propunerile existente în scrisoarea președintelui Elțin adresată șefilor de stat din Europa și Administrației Clinton din perioada premergătoare a alegerilor și

formulările cuprinse în ultimele declarații ale șefului diplomației rusești, Anatoli Kozirev, diferențele sunt minime, am putea zice doar de ordin lingvistic. A devenit evident faptul că Rusia - țaristă odinioară, comunistă mai ieri, dispusă să se angajeze pe calea reformelor și democrației poate mâine - nu renunță (și nici nu poate să o facă!) la doctrina imperială. Factorii determinanți sunt numeroși și ca număr și ca diversitate. Referindu-se doar la câțiva dintre ei amintim, pe de o parte, existența unor importante grupuri de populație rusefonă în teritoriile fostelor republici acum independente (?), care se simt într-o permanentă nesiguranță, pe de altă parte nu trebuie uitate interesele majore legate de resursele teoretic pierdute și, mai ales, importante baze militare construite de fosta URSS.

Jirinovski și perceperea imaginii sale în Occident

Revenind la declarațiile lui Jirinovski merită să mai fie subliniate câteva aspecte. Majoritatea afirmațiilor liderului din Alma Ata au provocat stupeoare însă au fost repede trecute cu vederea. Unii îl consideră un Hitler a la russe, alții văd în el doar un saltimbanc politic menit să tulbure apele (și așa destul de măloase) ale poliției rusești. În fapt, Jirinovski nu reprezintă nimic altceva decât ideile forțelor reacționare din Rusia,

fie ele naționaliste sau comuniste, cele două fete ale imperialismului rusesc dintotdeauna. Recenta vizită a lui Vladimir Wolfovici în Serbia și la Radovan Karadžići confirmă aserțiunea de mai sus, virulența declarațiilor sale reamintind de panslavismul Rusiei țariste. Agitând spiritele cu sloganele ortodoxismului și unității tuturor slavilor nu se reiau decât idei cu vechime istorică care, la vremea la care au fost emise nu puteau fi puse în practică. Începând cu veacul al XVIII-lea Rusia și-a îndreptat privirile spre sud, spre Strămtorii, pe atunci stăpânite de Imperiul Otoman; iar astăzi de Turcia modernă. Vreme de două veacuri Rusia a încercat să le cucerească fie prin violență, fie prin forță. Lucrul s-a dovedit însă imposibil!

O "cale posibilă"?

Astăzi Turcia este membru cu drepturi depline al NATO. Ca atare teritoriul său este intangibil, un conflict cu ea antrenând consecințe de o extremă gravitate. Dar ținta - ieșirea cu orice preț în bazinul mediteranean - a rămas, se pare, aceeași.

Unicul drum posibil spre Marea Mediterană trece prin Bosnia Herțegovina, Marea Adriatică având o largă deschidere în bazinul mediteranean. Singurul obstacol terestru îl reprezintă doar teritoriul României - lucru sesizat de unii dintre factorii noștri politici cu ani în urmă. Numai așa se pot explica declarațiile virulente și ireponsabile, tratate

poate cam cu prea multă îngadare factorii de răspundere. În plus, dacă din nou apel la experiența noastră nu putem gândi și la reiterarea unor referitoare la dobândirea unei granițe sigure pe Carpați, perspectiva interesantă încă din vremea țarinei Ecaterina a H.

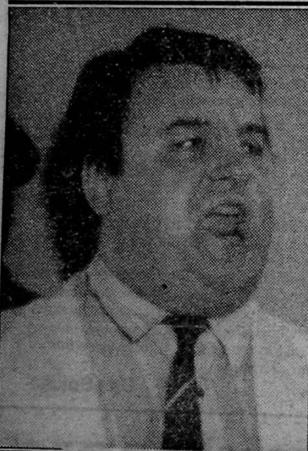
Opiniile lui Jirinovski, chiar dacă nu în acord cu vederile actualilor guvernanți kremlinezi, pot crea lesne un curent de opinie în rândul majorității electorale rusești care va fi chemat în viitor la viață.

Politica Kremlinului de a recuceri teritoriul pierdut în ultimii ani este recunoscută în ultimele desfășurări pe plan politic. Revenirea Georgiei în sfera de influență a Rusiei și șantajul exercitat asupra Kievului în problema Peninsulei Crimeea, ploconele mai dese ale Chișinăului și tendințele tot mai vădite de revenire la sânul Maicii Rusii sunt potențialele politice de dincolo de Prut tot atâtea motive de îngrijorare pentru țara noastră.

Privind lucrurile din acest punct de vedere, diriguitorii destinelor românești trebuie să urmărească decât "politica imperială națională", nu cea a unui grup sau partid politic, lăsând la o parte nostalgiile autoritare comuniste. Întotdeauna sprijinul nostru și politic ne-a venit doar din Apus, căci acolo se află aliații noștri naturali.

"Surprizele" rezervate nouă de către Răsărit, mai ales în ultimele două veacuri, sunt îndeajuns de grăitoare.

Ștefan Cal

Jirinovski în variantă Dâmbovițeană

Iarăși Jirinovski!

La trei februarie 1994, postul Radio France International a relatat că, pe aeroportul internațional Budapesta, șeful PLD rus, Vladimir Jirinovski, sosit în ultimele clipe înainte de decolarea avionului de pasageri ce urma să-l transporte la Moscova, (după ce motoarele fuseseră pornite) a început să se agite și să vocifereze pe pistă, strigând că el, ca om politic, a avut multe obligații de îndeplinit și avionul trebuie să-l aștepte. Personalul aeroportului a oprit avionul. Ajuns în cabină, Jirinovski a provocat noi incidente când a insistat să-și introducă toate bagajele înăuntrul cabinei de călători, deși

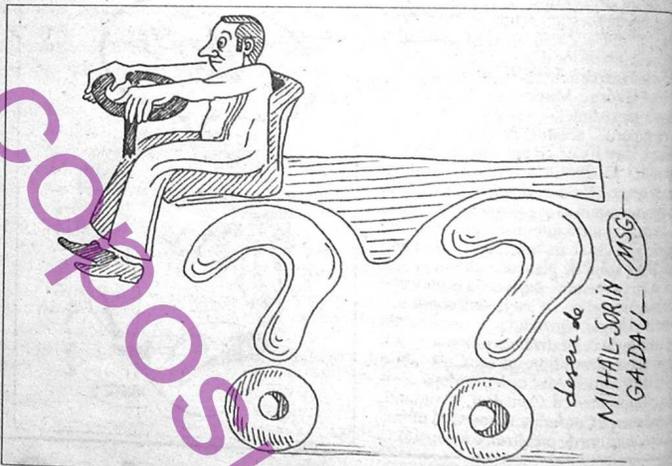
regulamentul de bord interzice orice bagaj voluminos în cabină.

În confruntare cu zgomotul reactoarelor pornite, răcnetul omului politic moscovit s-a auzit în momentul decolării "Dobitocilor! Am să vă arăt cine sunt!" (Notă personală: ca și cum ar mai fi nevoie de o recomandare în plus!)

O oficialitate din CSI a fost întrebată (probabil primul ministru) ce părere are despre Vladimir Jirinovski: "Jirinovski nu e o problemă politică, ci una medicală!". Răspunsul e just dar pur platonice. Dar oare Lenin și Stalin cu toată banda lor, nu au constituit la Moscova, Ghe. Gheorghiu-Dej și Ceaușescu cu ai lor, la București - tot cazuri patologice grave de periculozitate extremă? Și totuși, poporul rus și toate popoarele de sub dominația sa (mai ales cel român) au suportat conducerea unor demenți, plătind cu moartea a circa o sută milioane de victime în URSS și alte câteva milioane în statele satelite?

Posturi occidentale de radio au anunțat că Slovenia a invitat pe oaspetele (nedorit) Vladimir Jirinovski să părăsească în cel mai scurt timp posibil Lyublyana și țara. Aflat în vizită în recenta republică independentă (catolică) Slovenia, șeful PLD rus a provocat un scandal de restaurant când "rinocerii" săi au spart literalmente pahare și sticle spre a-și manifesta entuziasmul față de clanul ofensiv al idolului lor. Guvernul sloven a fost însă de altă părere. L-a invitat pe ultranaționalist să-și ia tâlpășia "bisto" (repede).

Deocamdată după expulzarea din Bulgaria slavă și rusofilă - refuzul Franței și al Germaniei de a-i acorda viza de intrare, ușile prin care V.J. ar mai putea pătrunde sunt închise sau pe cale de a fi zăvorâte pentru el... Noi, românii, nu-i putem oferi decât o

soluție: să-și evacueze pe Ilie Ilăscu și pe ai săi, din cușca de fier din Tiraspol, și să le ia locul. El ar căpăta mintea (care-i este atât de necesară) iar Ilie Ilăscu și ai lui ar căpăta libertatea din plin meritată... (schimb de locuințe).

Republica Moldova și CSI

Republica Moldova a fost avertizată de CSI că i se vor întrerupe livrările de gaze naturale dacă nu achită plățile restante, în valoare de 40-50 de miliarde ruble, pentru cantitățile deja primite.

Va avea, oare, Chișinăul (mai ales acum, în momentul psihologic al apropiatului referendum, care va influența viitorul politic al Basarabiei) curajul să riposteze Moscovei că și CSI are o datorie de 70-80 miliarde dolari (nu ruble) către străinătate?

Vai de cel mic, slab și sărac!

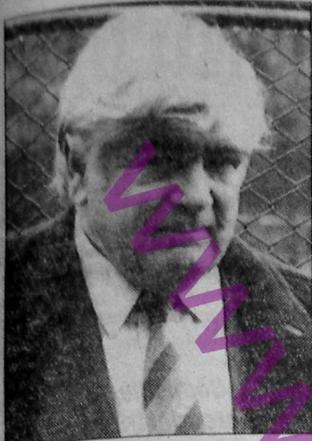
Iarăși Cernobâlul!

După aproape 8 ani de la consumarea catastrofei nucleare de la Cernobâl, cercetător american de la Universitatea Boston, într-o lucrare de câteva sute de pagini, a comunicat că, explozia devastatoare întâmplată în aprilie 1986 (și trecută cu tăcere de URSS-ul lui Gorbaciov timp de câteva zile, până când suedezii și alții dentali au dat-o în vileag) a degajat de câteva ori mai multe radiații atomice decât au degajat reaktorul explodat, "se topise", fenomen care declanșase imensa cantitate de radiații

Grupaj realizat de G. Carcalote

“Eu l-am adus pe Mircea Sandu la Federație, în vara lui ‘89”

- subliniază dl Mircea Angelescu, actualmente președintele Ligii Profesioniste a Cluburilor de Fotbal -

Exact la ora fixată în prealabil cu dl Mircea Angelescu pentru interviu, am fost prezent la secretariatul Ligii Profesioniste a Cluburilor de Fotbal. Am fost invitat de cele două persoane aflate în încăperea, una fiind secretara, să iau loc și să-l aștept. După câteva minute, a apărut dl Daniel Lăzărescu, secretarul Ligii. Auzind că îl aștept pe președintele Ligii, oricum superiorul său, a devenit agresiv, mându-mă să părăsesc camera, cumva poate proprietate personală, și să-l aștept undeva vreun, numai acolo nu, uzând de cuvinte și expresii disprețuitoare la adresa presei, rostite pe un ton suburban. L-am așteptat deci pe dl M.A. afară, la intrarea în F.R.F. Întrebat de d-asa, la venire, de ce îl aștept acolo, i-am relatat cele întâmplate. L-a scuzat pe dl Lăzărescu, pentru care politetea și buna creștere sunt noțiuni abstracte, incompatibile cu personalitatea sa. De acord, dar pentru anumite funcții ele devin obligatorii (ceea ce D. Lăzărescu n-a aflat în îndelungata sa peregrinare prin fotbal, în toate posturile și sub toate conducerele). Concluziile trebuie să le tragă cei îndrituiți.

De peste 25 de ani, Mircea Angelescu, contestat sau mai puțin contestat, a fost o prezență activă în fotbalul românesc. Recent s-a încheiat perioada unui mandat. Considerați că victoria de la Cardiff, respectiv calificarea, a salvat conducerea Federației Române de Fotbal?

Victoria de la Cardiff nu poate fi judecată singură, ci în funcție de activitatea desfășurată în vară. Adică atenția pe care noi am acordat-o echipei naționale, perioada în care am îndreptat o greșală pe care o comiseseam. Mă refer la numirea lui Dinu, făcută într-un context mai aparte, când în mod sincer am mai crezut în virtuțile tehnice ale acestui băiat care a fost un mare jucător. Dar încrederea aceasta nu a fost cea mai mare greșală. Aceasta a constituit-o faptul că l-am lăsat să se manifeste și în ceea ce are el negativ din punct de vedere

al metodelor de muncă și al comportamentului. Deși am avut inițial o discuție foarte riguroasă și chiar contractual preciza că el vine aici nu ca șef, la modul general, ci ca șef al echipei naționale, comportamentul lui ulterior, cu îngăduința noastră, adică a președintelui, a mea și a Biroului Federal, a fost al unui om care își ia foarte multe libertăți. E vorba de felul cum a construit el munca la națională, cum a aplicat acolo niște reguli elementare. Mă refer la rigurozitatea programului, la disciplina jucătorilor, la limpezimea indicațiilor tactice. Lucrurile au mers în aceste privințe din rău în mai rău. Lăsând la o parte primăvara, când rezultatele sunt și un efect al situației pe care o moștenești, în rest, începând cu toamna lui '92 efectiv am mers din ce în ce mai rău. Când a rămas pe picioarele lui și când nu am mai îndrăznit să-i spunem mai răspicat cum stau lucrurile. Eu, înainte de meciul de la Kosice, am constatat că o seamă de lucruri fuseseră spuse, dar ele trecuseră pe lângă urechile antrenorului fără nici un ecou și atunci am ajuns la concluzia că trebuie să facem o schimbare radicală. Celelalte trei meciuri au fost cu atmosferă total schimbată. Am numit un nou antrenor, foarte serios, care a schimbat fața echipei. Și putem spune că meciurile cu Belgia, Făroe și cu cei de la Cardiff au ajutat Federația să se prezinte la bilanțul de patru ani cu o realizare imposibil de neglijată. Deci așa considera că nu numai Cardiff-ul, ci toate aceste trei partide, au dus la acest reviriment. Pentru toate acestea eu personal nu am să-mi reproșez foarte mult. În afară, bineînțeles, de această opțiune pe care am dat-o și eu. Am dat-o în scris.

Opțiunea aproape generală s-a datorat faptului că fusese secretar de stat, protejatul cuiva, sau altor cauze?

Este greu de precizat ce pondere au avut diversele argumente, dar sigur că au avut un impact.

S-a mai spus că a fost și o poliță de recunoștință pentru alegerile pe care le-a patronat în '90 cu mai multe voturi.

Dacă era vorba de recunoștință eu aveam mai mult dreptul, fiindcă, de exemplu, eu eram omul care l-am adus pe Mircea Sandu în Federație, în vara lui '89. La începutul lui ianuarie '90 eu l-am pus secretar general până la alegeri, iar alegerile l-au confirmat. Eu l-am lansat pe arena fotbalului. Sigur că în august '90 și opțiunea lui Dinu ca secretar de stat a fost pentru Sandu Mircea. Eu i-am spus că este o opțiune bună. El nu avea argumentele pe care eu le aveam.

Invitarea senatorilor la Cardiff, în bloc, a

fost divers comentată. Dv. cum ați comentat-o?

Vedeți dv., fără ca noi să ne amestecăm cumva în politică sau să încercăm cumva să o influențăm, e clar că invitația făcută senatorilor de a merge la Cardiff a fost, cum să vă spun, încercarea de a pune niște oameni cu mari responsabilități politice în fața unei situații foarte omeneste și foarte dramatice. Dacă vă amintiți după Kosice în Parlament s-au auzit niște voci care nouă ni s-au părut ușor strident, mai ales cea a senatorului Tocaci – foarte stridentă. Adică să vă spui că situația a ajuns aici pentru că Federația n-are pe cineva deasupra, că nu-i subordonată unui organism, pentru mine, pe cuvântul meu, a sunat destul de din stăruință! Din partea unui senator liberal. Deci această discuție care a urmat nu a fost a noastră, ea a fost a Comisiei senatoriale. Comisia l-a invitat pe Sandu Mircea; de fapt au spus până la urmă că m-au invitat și pe mine, dar le-a scăpat, oricum nu mai contează chestia asta. Ei au invitat Federația la o discuție, la care S. Mircea a dat explicațiile pe care le-a dat la vremea respectivă. A fost un prim contact. După aceasta au venit și ei aici și fiindând seama de faptul că unii dintre ei s-au dovedit buni cunoscători ai fotbalului a existat, mă rog, acest dialog – să-i spunem așa – și noi având interesul ca niște reglementări să pătrundă în forul legislativ. Sau în orice caz o mai bună cunoaștere a situației. Și, mai ales, această stare de relativă autonomie, în baza unei Legi din 1924, care există în toate țările, este o Lege a dreptului de asociație. Eu această semnificație nu cred că depășește acest cadru de... Mai ales că a fost legată de o anumită situație foarte specială.

Referitor la meciul de la Kosice, se afirmă cu tărie că M. Sandu ar fi spus că a dat o sumă de dolari arbitrilor întâlnirii. Cum comentați dv.?

Eu pornesc de la faptul că personal nu am fost martorul vreunei discuții din care să se înțeleagă, chiar prin vreo aluzie că s-a pus la cale așa ceva. Și din discuțiile stărnite după aceea, eu cred în sinceritatea declarațiilor lui Sandu Mircea că nici nu a fost vreo anume intenție. Și ca să fiu sincer, însăși priceperea acestei Federații să facă bani negri eu o pun sub semnul unor mari indoiele. N-o cred în stare!

Există afirmații ale unor ce susțin că le vor face și la tribunal, căci există un proces, în sensul că Sandu Mircea ar fi fost și întrebat atunci dacă are certitudinea că banii au ajuns la arbitri și cum îi va justifica, având în vedere că scopul nu a fost altul.

Ce se întâmplă, suma asta ar trebui să lipsească de undeva. Mai cu seamă că nu e o sumă modestă. Am înțeles că e vorba de 50 000 de dolari. Asta nu e o sumă care poate să lipsească de undeva. Iar să ia Albu bani din bancă în contul Federației, 50 000, nu cred. Vă spun sincer, nu cred. Doar dacă nu a venit cineva (și cine să vină?) să dea o asemenea sumă exorbitantă. Eu nici n-am mai întrebat care este situația acestui proces, în ce fază se află el. Le-am spus la un moment dat că eu aș dori ca procedura acestui proces să fie nițel urgentată. E o chestie care, chiar dacă nu mai e la ordinea zilei, trebuie lămurită. Juridic, trebuie limpezită. Eu să fiu acuzat de așa ceva... mie îmi pare foarte rău că în 1990 nu am acționat în judecată – erau alte condiții atunci – când s-a spus că CEC-ul pe care l-am adus și l-am depus la CNEFS mi l-am însușit eu. Mă, dați-o dracu', eu vă spun, și voi ziceți că... Dar, mă rog, aici e altceva, sunt alte condiții, alte vremuri. Eram în 1993 la 3 ani și ceva de la evenimentele din decembrie. Eu sincer vă spun că nu cred și că aș fi extrem de deranjat dacă justiția ar putea dovedi contrariul. Vă dați seama.

S-a mai spus ceva asemănător și în legătură cu meciul de la Sofia (decisiv pentru calificarea la Euro '92) că s-a ajuns la o înțelegere cu bulgarii, fiind vorba de aceeași persoană?

De Frâncu, să vă spun acum ceva: eu am fost președinte de onoare al Federației, până să se infinteze Liga, dar chiar să-mi treacă mie pe lângă ureche niște chestii din astea, să vie un băiat de 38 de ani și pe lângă mine să rezolve – eu vorbesc de meciul de la Sofia – așa ceva? Eu am avut o situație și acum, înainte de Adunarea Generală, cu o zi în care i-am adunat și le-am spus: Măi fraților, uite care-i povestea, o treabă ca asta dacă n-o știu și eu, pe mine vă rog să nu contestați. Eu cred că i-am obișnuit pe acești băieți, măi fraților, răspundem împreună... Cum a fost la Consiliul de astă vară? Pe cine a căzut greu, pe cine l-a criticat Dinu de la tribună, nu pe mine? Că eu sunt capul Mafiei, că eu am făcut... Și l-am și rugat: spune mai concret ce anume am făcut eu, spune mai concret. Lumea confundă două chestiuni în această privință. Una e că am calitățile personale pe care le am, inclusiv abilitatea pe care o am și ușurința de a vorbi, care sunt ale mele. Care pe unii îi deranjează. Ce să vă spun eu despre Satmari?

A consemnat, Ioan Frâncu

Probabilii și posibilii “americani”, în vizorul Dreptății

● Prunea, Colceag, Kadar, Zegrean, Prodan, Papură, Mihali, Grozavu, Tanase, Stângă (înlocuit cu Zoliga, fiind accidentat), Gălcă, Panduru, A. Călin, I. Dumitrescu, R. Niculescu, I. Stan, Craioveanu, R. Voinea și Ungur formează lotul deplasat de antrenorii Iordănescu și Dumitriu, pe traseul Elveția-Hong Kong-Coreea de Sud. Principalul

Iordănescu s-a artătat la plecarea, conform Gazetei Sporturilor, convins că “cei mai mulți dintre acești jucători se vor imbarca în avionul cu care urmează să traversăm Oceanul”.

Nu știm dacă se va întâmpla chiar așa, dar parcă e mai greu de înțeles de ce or avea mai mult credit, chiar pentru a fi încercați fundașii lui Dinamo (Kadar,

Mihali, Grozavu, Tanase), decât cei ai Stelei, reprezentați doar de Prodan. Alde Dobos, de exemplu, ce cusur o fi avut? Să nu spună chiar nimic faptul că defensivă militară a primit doar 8 goluri în 21 de meciuri, în vreme de F.C. Dinamo a încasat de trei ori pe atât în tot atâtea partide? E doar o întrebare.

● În altă ordine de idei, și nu în ultimul rând, să menționăm inițiativa totului reprezentativ de fotbal de a-l saluta pe Maiestatea Sa Regele Mihai I de România, chiar la Reședința Sa din Versoix, prilej cu care Suvranul a urât succes fotbalistilor români la World Cup '94.

Doru Coșa

De vorbă cu dl Arnold Ungureanu (PNȚCD), vicepreședinte al Consiliului județean Brașov

Economia românească este cu totul decapitalizată

- Dle vicepreședinte, care este scopul întâlnirii primarilor țărăniști la București?

- A fost prima ședință a Biroului central al Ligii primarilor țărăniști. De fapt, ea cuprinde nu numai primari, ci și viceprimari și alți membri aleși din administrația locală, cum aș fi eu, care sunt vicepreședintele Consiliului județean Brașov. Cât privește felul Legii, acesta a apărut din necesitatea stabilirii unei strategii comune, în condițiile în care administrația puterii centrale își are cadrele dintr-un partid care nu înțelege să administreze societatea, ci s-o stăpânească. Vedeti, toată lumea știe cine este primar, dar foarte puțini știu și primăriile nu beneficiază de o Lege a bugetului local și că acestea sunt la cheremul guvernului în ce privește banii. Localitatea unde este un primar de la partidele din coaliția guvernamentală, primește subvenții, iar aceea care are unul din CD, este pedepsită că și-a dat votul acestei grupări politice. Spun aceasta pentru că nu primarii sunt penalizați, ci locuitorii. Astăzi, Biroul central a hotărât data consfățuirii pe țară - 11 martie.

Poziția PNȚCD în județul Brașov

- Care este poziția PNȚCD în județul Brașov? Vă întreb aceasta pentru că, din informațiile mele, în acest județ PNȚCD are o poziție puternică.

- Nu pot face comparații cu alte județe, dar vă pot spune că este departe cel mai puternic partid față de celelalte partide din județ. Numai ca organe alese, PNȚCD are un viceprimar (al Brașovului), un

vicepreședinte la Consiliul județean, precum și consilieri în aproape toate comunele. Nu-i puțin lucru.

- Câți primari sau viceprimari țărăniști sunt în județul Brașov?

- Deci, la municipiu, v-am spus, un viceprimar, dl Corneliu Popa apoi trei independenți care se declară țărăniști sau simpatizanți PNȚCD, doi viceprimari la comune și unul care a devenit, prin concurs, secretar. În Consiliul Județean avem șase membri din 45. Și nu uitați că pe lângă noi mai sunt și membrii CD, deci averea o poziție dominantă. Pe de altă parte, Brașovul este a doua zonă din țară în ce privește concentrarea industriei, după București.

- PNȚCD a avut și are un program de guvernare. Cum se răgăsește el în activitatea dv.?

- Aici e aici. Vedeti, noi am făcut niște promisiuni electorale. Numai că nu aveam cum să știm atunci că nu vom avea o Lege a finanțelor publice locale. Credeam că avem în față niște adversari și nu niște vrăjmași. Legea ar fi trebuit de mult să fie votată, dar cum majoritatea în Parlament știți cine o deține... Am rămas la cheremul Guvernului Văcăroiu. Acum suntem judecați de unii după rezultate, de care noi ne facem vinovați.

Guvernul boicotează financiar primarii din partea partidelor de opoziție

- Din ce trăiți acum?

- Sistemul centralizat este încă intact. Ministerul Finanțelor centralizează sumele provenite din taxe și impozitele locale, după care le distribuie județelor după criteriul "științifice" - culoarea (politică) a ochilor.

- Deci guvernul regloază robinetelor banilor după cum îl taie capul.

- Exact. În felul acesta, puterea vrea să influențeze opțiunile cetățenilor, în ideea unor alegeri anticipate, pentru că, după cum merge țara acum, către asta ne îndreptăm.

- Chiar dl Năstase a avansat ideea unor alegeri locale anticipate.

A fost o vorbă în vânt. O replică, pentru că mai întâi ar trebui dizolvat Consiliul Local. Or, Consiliul Local nu se dizolvă de către puterea centrală, la ordin. Pe scurt, acest lucru este strict reglementat de legi, iar Constituția stipulează clar autonomia locală.

- Prin poziția pe care o dețineți, probabil că aveți o vedere de ansamblu asupra economiei județului. Ce ne puteți spune despre aceasta?

- Nivelul șomajului în țară este de 10%. În județul Brașov, el este de

numai 4,5%. Avem în vedere că până acum restructurarea la nivel macroeconomic nu s-a făcut. Marile întreprinderi brașovene mai produc, încă, dar când se va introduce adevărata reformă economică șomajul va crește și la noi. Trebuie să recalificăm oamenii în alte domenii cerute de mică producție. În aceste condiții, Consiliul Județean a hotărât să prevină fenomenul și a luat inițiativa unor măsuri pentru a recalifica forța de muncă. Cu ajutorul landului Turingia, am fost admiși ca regiune asociată a Comunității Europene (așa-numita regiune LEDA), prin care vom beneficia de un sprijin din partea C.E. în valoare de 28 milioane de mărci și care se va concretiza într-un centru de calificare a șomerilor.

- Ce se întâmplă cu inițiativa particulară? Există o dinamică diferențiată de la județ la județ, în această privință.

- Prin impozitele aplicate de guvern, care intenționat ocolesc Parlamentul, investitorii privați vor fi sufocați economic. Nu vor mai avea bani pentru investiții, bani care provin din profit, pentru că ei vor ajunge, prin impozitare, la buget. În felul acesta, vor fi întreținute întreprinderile de stat falimentare. Electoralul trebuie să fie păstrat pentru PDSR.

- Există fricțiuni etnice în județul Brașov?

- Nicidecum.

- PUNR-ul a făcut mare tapaj în legătură cu integrarea economică europeană la nivel de județ. Poate lămuriri puțin lucrurile.

- Consiliile Județene din Transilvania sunt grupate în așa-numita Reuniune Consultativă Alba, care dezbate concentrarea acțiunilor de integrare cu forțele proprii, locale. Neobositul domn Cosmâncă negă dreptul consiliilor de a face asocieri cu alte regiuni din străinătate. Numai că România, fiind o țară cu totul decapitalizată, avem nevoie de un ajutor concret din partea C.E. Noi facem ce ne stă în putere la nivelul nostru, iar dacă putem obține niște bani aceștia sunt bineveniți. În această lumină, noi tindem la un parteneriat cu landul Turingia. De altfel, în Germania există interesul pentru extinderea relațiilor economice cu zona țărilor din fostul lagăr comunist.

- Legea 18 cum se aplică?

- Vai! Din păcate, trebuie să încep răspunsul cu un oftat.

- În felul acesta ați și răspuns pe jumătate.

- Fac parte din comisia județeană pentru aplicarea acestei legi și pot să vă spun că deși chiar guvernantații își dau

seama cât de defectuoasă este, fac tot ce pot ca lucrurile să continue din rău în mai rău. Tocmai defecțiunile acestei legi îi fac impopulari pe primarii care ar vrea s-o aplice. Iar primarii comunali nu sunt ai PDSR-ului, ci puțin în județul nostru.

Comisiile de împănare sunt împănate de funcționari parazitari

- Dar ai cui sunt?

- Ai PD(FSN) și ai PDAR majoritatea. Or, cu excepția ultimului, care este în armonie cu puterea, ceilalți se află în opoziție și deci trebuie compromiși. Pe de altă parte, comisiile sunt împănate cu o armată de specialiști cărora dă să-și aplica legea mai repede, le-a dispărut obiectul muncii și de slujbele. De aceea ei nu au nici un interes să se grăbească. Vor tergiversa lucrurile până la noi alegeri. Comisiile județene nu are autoritate asupra lor, pentru că ei nu pot fi sancționați decât de către instituțiile de la care au fost detașați.

- Ați avut multe titluri de proprietate?

- Brașovul este ultimul din țară în numărul de titluri de proprietate eliberate. Numai că această situație datorază faptului că noi le întocmim corect. Să mă explic. În alte județe titlurile se eliberează mai mult celor aflați în asociații, dar pe verso nu sunt trecute vecinătățile, cum cere legea. De aceea merge mai greu, dar noi evităm multe conflicte în justiție. În plus, nu am eliberat titluri în intravilan. Pentru acesta nu trebuie eliberate titluri. Alte județe au făcut-o și de aceea apar în statistici cu un număr mai mare de titluri eliberate.

- Dar Consiliul Județean nu are nici o pârghie legală prin care să-i constrângă pe cei plățiți pentru aplicarea legii să-și facă datoria?

- În Comisia județeană este prezent numai un singur membru al Consiliului Județean - unul dintre vicepreședinții. Restul sunt de la Prefectură, iar președintele e chiar prefectul. Or, aceștia sunt numiți de puterea executivă. Credeți că este limpede ce decurge din aceasta.

- Dle Ungureanu, ați avut multe lucruri să vă mai întreb despre tineret, despre popularitatea PNȚCD în rândul muncitorimii care i-a dat multe voturi, numai că spațiul nu-mi permite mai mult. Eu vă urez tot binele și vă mulțumesc pentru acest interviu.

- Și eu vă mulțumesc. Să ne ajute bunul Dumnezeu!

A consemnat Dan Bărbic